

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/51/EU

av den 16 april 2014

om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50, 53, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under finanskrisen 2007 och 2008 avslöjades betydande brister i den finansiella tillsynen, såväl i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. De nationellt baserade tillsynsmodellerna har inte hållit jämna steg med den finansiella globaliseringen och den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanlänkade europeiska finansiella marknaderna, där många finansinstitut verkar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av unionsrätten och ömsesidigt förtroende mellan de nationella behöriga myndigheterna.
- (2) I ett flertal resolutioner före och under finanskrisen har Europaparlamentet uppmanat till en förändring i riktning mot en mer integrerad europeisk tillsyn, för att säkerställa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå, och begärt att denna tillsyn ska avspegla de finansiella marknadernas ökande integration i unionen, särskilt i sina resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande om att genomföra handlingsramen för finansiella marknaderna: en handlingsplan, av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005–2010) – vitbok, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity, av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer, och i dess ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut.

⁽¹⁾ EUT C 159, 28.5.2011, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 82.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

- (3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar unionens medborgare och återställer förtroendet för det finansiella systemet. Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport, som lades fram den 25 februari 2009 (nedan kallad *de Larosière-rapporten*), att tillsynsramarna skulle förstärkas för att minska risken för och omfattningen av framtida finanskriser. Den rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i unionen. I de Larosière-rapporten rekommenderades också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn skulle inrättas, bestående av tre europeiska tillsynsmyndigheter: en för tillsyn över banksektorn, en för värdepapperssektorn och en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn – samt ett europeiskt systemriskråd.
- (4) Finansiell stabilitet är en förutsättning för att realekonomin ska kunna tillhandahålla arbetstillfällen, krediter och tillväxt. Den finansiella krisen har blottlagt stora brister i den finansiella tillsynen, som varken har lyckats förutse en negativ övergripande utveckling på de finansiella marknaderna eller förhindra att alltför stora risker ackumuleras i det finansiella systemet.
- (5) I slutsatserna av den 18 och 19 juni 2009 rekommenderade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, skulle inrättas. Det rekommenderade också att systemet skulle syfta till att förbättra kvaliteten och enhetligheten i den nationella tillsynen, stärka kontrollen av gränsöverskridande företag och inrätta ett enhetligt europeiskt regelverk som är tillämpligt på alla finansinstitut på den inre marknaden. Europeiska rådet framhöll vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallade *ESA-myndigheterna*) också bör ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag till hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn (nedan kallat *ESFS*) ska kunna agera kraftfullt i krissituationer.
- (6) År 2010 antog Europaparlamentet och rådet följande tre förordningar om inrättande av ESA-myndigheterna: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾ om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽²⁾ om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽³⁾ om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esm), som en del av ESFS.
- (7) För att ESFS ska fungera effektivt krävs det ändringar av unionslagstiftningsakter när det gäller de tre ESA-myndigheternas verksamhetsområden. Sådana förändringar består i att fastställa räckvidden för vissa befogenheter för ESA-myndigheterna samt införa vissa befogenheter i befintliga processer som föreskrivs i relevanta unionslagstiftningsakter respektive ändringar för att se till att ESA-myndigheterna fungerar smidigt och effektivt inom ramen för ESFS.
- (8) Inrättandet av de tre tillsynsmyndigheterna bör därför åtföljas av upprättandet av en enda regelbok för att säkerställa en konsekvent harmonisering och enhetlig tillämpning och därigenom bidra till att den inre marknaden fungerar ännu effektivare och att tillsynen på mikronivå genomförs mer effektivt. Enligt förordningarna om inrättande av ESFS får dessa myndigheter utarbeta förslag till tekniska standarder inom de områden som särskilt anges i den tillämpliga lagstiftningen, vilka ska läggas fram för kommissionen för antagande i enlighet med artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i form av delegerade akter eller genomförandeakter. En första grupp med sådana områden anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU⁽⁴⁾, men det här direktivet bör ange ytterligare en grupp områden, i synnerhet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG⁽⁵⁾ och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009⁽⁶⁾ och för förordningarna (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 325, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

- (9) I de tillämpliga lagstiftningsakterna bör det fastställas inom vilka områden som de europeiska tillsynsmyndigheterna har befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder och hur de ska antas. I de tillämpliga lagstiftningsakterna bör fastställas delar, villkor och specifikationer, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget när det gäller delegerade akter.
- (10) Vid fastställandet av de områden där tekniska standarder bör antas bör en lämplig avvägning göras så att det införs en enda uppsättning harmoniserade regler utan att regelverket och verkställigheten kompliceras i onödan. De områden som ska väljas ut bör enbart vara de där enhetliga tekniska regler på ett väsentligt och effektivt sätt kommer att bidra till att syftet med de relevanta lagstiftningsakterna uppnås, samtidigt som det säkerställs att Europaparlamentet, rådet och kommissionen kan göra sina politiska ställningstaganden i enlighet med de gängse förfarandena.
- (11) De frågor som behandlas i tekniska standarder bör vara av genuint teknisk karaktär och behöver utarbetas med stöd av tillsynsexperters sakkunskaper. Genom de tekniska standarder för tillsyn som antagits som delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget bör villkor för en konsekvent harmonisering av reglerna ytterligare utvecklas, specificeras och fastställas i de lagstiftningsakter som antagits av Europaparlamentet och rådet för att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar i dessa. Å andra sidan bör de tekniska standarderna för genomförande som antagits som genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget fastställa villkor för en enhetlig tillämpning av lagstiftningsakter. Tekniska standarder bör inte inbegripa politiska ställningstaganden.
- (12) I fallet med tekniska standarder för tillsyn är det lämpligt att tillämpa det förfarande som föreskrivs i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är lämpligt. Tekniska standarder för genomförande bör antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är lämpligt.
- (13) Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör bidra till en enhetlig regeluppsättning för lagstiftningen om finansiella tjänster, vilket Europeiska rådet stödde i sina slutsatser från juni 2009. Eftersom vissa krav i unionens lagstiftningsakter inte är helt harmoniserade och i enlighet med försiktighetsprincipen för tillsyn, bör bindande tekniska standarder för tillsyn och genomförande för att utveckla, specificera eller fastställa tillämpningsvillkoren för dessa krav inte hindra att medlemsstater begär ytterligare information eller inför strängare krav. Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör därför medge att medlemsstaterna begär ytterligare information eller inför strängare krav inom specifika områden när lagstiftningsakterna lämnar ett sådant utrymme.
- (14) I enlighet med förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 bör ESA-myndigheterna i tillämpliga fall genomföra öppna offentliga samråd vad gäller de tekniska standarderna för tillsyn eller genomförande och analysera de potentiella kostnaderna och fördelarna innan dessa standarder lämnas till kommissionen.
- (15) Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör kunna omfatta övergångsåtgärder där lämpliga tidsfrister anges, om kostnaderna för det omedelbara genomförandet är orimliga i förhållande till nyttan.
- (16) Samtidigt som detta direktiv antas pågår redan arbetet med att förbereda och anordna samråd om den första uppsättningen åtgärder för att genomföra rambestämmelserna enligt direktiv 2009/138/EG. För att dessa åtgärder ska kunna slutföras inom kort är det lämpligt att under en övergångsperiod ge kommissionen rätt att anta de tekniska standarder för tillsyn som föreskrivs i det här direktivet, i enlighet med förfarandet för antagande av delegerade akter. Ändringar av sådana delegerade akter eller, efter det att övergångsperioden löpt ut, eventuella tekniska standarder för tillsyn för genomförande av direktiv 2009/138/EU, bör antas i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

- (17) Det är dessutom lämpligt att låta Eiopa, efter en övergångsperiod på två år, föreslå uppdateringar av ett antal delegerade akter inom ramen för tekniska standarder för tillsyn. De uppdateringarna bör begränsas till tekniska aspekter av de berörda delegerade akterna och bör inte innebära strategiska beslut eller politiska val.
- (18) När Eiopa förbereder och utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn för att anpassa delegerade akter till den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna bör kommissionen se till att information om de förslagen till tekniska standarder för tillsyn översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (19) I förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 föreskrivs en mekanism för att lösa tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter. Om en nationell tillsynsmyndighet invänder mot en annan nationell tillsynsmyndighets förfarande, med avseende på innehållet i någon av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder inom ett område som specificeras i unionslagstiftningsakter i enlighet med de förordningarna, och de relevanta lagstiftningsakterna kräver samarbete, samordning eller gemensamma beslut av nationella tillsynsmyndigheter från mer än en medlemsstat, bör den berörda ESA-myndigheten på begäran av en av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna kunna bistå myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse inom den tidsfrist som fastställs av ESA-myndigheten, vilken bör beakta eventuella relevanta tidsfrister i den tillämpliga lagstiftningen och hur komplex och brådskande tvisten är. Om en sådan tvist kvarstår, bör ESA-myndigheten kunna avgöra tvisten.
- (20) Enligt förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 krävs att sektorsspecifik lagstiftning anger när tvistlösningsmekanismen får tillämpas för att lösa tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter. Detta direktiv bör fastställa en första grupp med sådana fall inom försäkrings- och återförsäkringssektorn, utan att hindra tillägg av ytterligare fall i framtiden. Detta direktiv bör inte hindra ESA-myndigheterna från att agera i enlighet med andra befogenheter eller utföra uppgifter som anges i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, inklusive icke-bindande medling, och sörja för en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillämpning av unionsrätten. Inom områden där det redan finns någon form av icke-bindande medling i den tillämpliga rätten eller där det förekommer tidsfrister för gemensamma beslut som ska fattas av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, krävs det dessutom ändringar för att säkerställa klarhet och minsta möjliga avbrott i processen för att nå ett gemensamt beslut, men också för att se till att ESA-myndigheterna ska kunna lösa tvister i tillämpliga fall. Syftet med det bindande tvistlösningsförfarandet är att lösa situationer där nationella tillsynsmyndigheter inte själva mellan sig kan lösa förfarandefrågor eller väsentliga problem med efterlevnaden av unionsrätten.
- (21) Detta direktiv bör därför identifiera de situationer där förfarandefrågor kan behöva lösas eller väsentliga problem med efterlevnaden av unionsrätten och där de nationella tillsynsmyndigheterna kanske inte kan lösa problemet på egen hand. I sådana fall bör en av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna hänföra frågan till den berörda ESA-myndigheten. Den ESA-myndigheten bör handla i enlighet med sin inrättandeförordning och detta direktiv. Den bör med bindande verkan för de berörda nationella tillsynsmyndigheterna kunna kräva att de berörda nationella tillsynsmyndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från att vidta åtgärder för att lösa problemet och säkerställa förenligheten med unionsrätten. I sådana fall där den relevanta unionslagstiftningsakten ger medlemsstaterna beslutsfattande behörighet, bör en ESA-myndighets beslut inte ersätta de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att fatta egna beslut, om denna rätt överensstämmer med unionsrätten.
- (22) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs gemensamma beslut i fråga om godkännande av ansökningar om användning av en intern modell på gruppnivå eller i dotterföretag, godkännande av ansökningar om att ett dotterbolag ska omfattas av artiklarna 238 och 239 i det direktivet och utnämmandet av en grupp tillsynsmyndighet på en annan grundval än de kriterier som föreskrivs i artikel 247 i samma direktiv. Inom samtliga de områdena bör det i en ändring tydligt anges att om en tvist uppstår får Eiopa lösa denna tvist med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1094/2010. På så sätt blir det tydligt att tvister bör kunna lösas och samarbete stärkas innan ett slutligt beslut fattas av den nationella tillsynsmyndigheten eller utfärdas till en institution, samtidigt som Eiopa inte får ersätta de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att fatta egna beslut. Eiopa bör lösa tvister genom medling mellan de nationella tillsynsmyndigheternas skiljaktiga synpunkter.

- (23) Med den nya tillsynsstruktur som införs genom ESFS kommer det att krävas att de nationella tillsynsmyndigheterna samarbetar nära med ESA-myndigheterna. Ändringar i de relevanta lagstiftningsakterna bör säkerställa att det inte finns några rättsliga hinder för de skyldigheter om informationsutbyte som har införts i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 och att tillhandahållandet av uppgifter inte ger upphov till en onödig administrativ börda.
- (24) Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör endast åläggas att lämna sådan information till sina nationella tillsynsmyndigheter som är relevant för syftena med tillsynen med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i direktiv 2009/138/EG. Uppgifter i en fullständig förteckning där tillgångarna redovisas post för post och andra uppgifter som bör tillhandahållas oftare än en gång per år bör krävas endast om de ytterligare kunskaper som den nationella tillsynsmyndigheten erhåller för syftet att övervaka företagets finansiella situation eller med hänsyn till de eventuella effekterna av deras beslut på den finansiella stabiliteten uppväger den börda som det innebär att beräkna och överlämna den informationen. Efter bedömningen av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet bör de nationella tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att tillåta en begränsning av frekvensen och omfattningen av den information som ska rapporteras eller att göra undantag från kravet på rapportering av tillgångarna post per post endast om företaget inte överstiger särskilda tröskelvärden. Det bör säkerställas att de minsta företagen har rätt till begränsningar och undantag och att de företagen inte representerar mer än 20 procent av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad.
- (25) I syfte att säkerställa att den information som rapporteras av försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingbolag på gruppnivå är korrekt och fullständig bör nationella tillsynsmyndigheter inte tillåta begränsningar av den information som ska rapporteras eller undantag från kravet att rapportera tillgångarna post per post för företag som ingår i en grupp, såvida inte den nationella tillsynsmyndigheten är övertygad om att rapporteringskravet skulle vara olämpligt med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.
- (26) På de områden där kommissionen enligt direktiv 2009/138/EG för närvarande har befogenhet att anta genomförandeåtgärder, där dessa åtgärder är akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke-väsentliga delar i det direktivet i den mening som avses i artikel 290 i EUF-fördraget, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med den artikeln eller tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.
- (27) För att säkerställa likabehandling av alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som beräknar solvenskapitalkravet enligt direktiv 2009/138/EG, på grundval av standardformeln, eller för att ta hänsyn till utvecklingen på marknaden, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter med hänsyn till beräkningen av solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln.
- (28) I det fall riskerna inte i tillräcklig utsträckning täcks av en undergrupp till en riskmodul bör Eiopa ges befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa kvantitativa gränser och kriterier för godtagbara tillgångar vid beräkning av solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln.
- (29) För att säkerställa en konsekvent beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna hos försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt direktiv 2009/138/EG är det nödvändigt att ett centralt organ regelbundet härleder, offentliggör och uppdaterar vissa tekniska uppgifter vad gäller riskfria räntesatser för relevanta durationer, med beaktande av iakttagelser på den finansiella marknaden. Det sätt på vilket de riskfria räntesatserna för relevanta durationer härleds bör vara transparent. Med tanke på dessa uppgifters tekniska och försäkringsrelaterade natur bör de utföras av Eiopa.
- (30) De riskfria räntesatserna för relevanta durationer bör undvika artificiell volatilitet för försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel och erbjuda incitament för god riskhantering. Valet av tidpunkt för att inleda extrapoleringen av riskfria räntesatser bör ge företagen möjlighet att vid beräkning av bästa skattning med obligationer matcha de kassaflöden som diskonteras med icke-extrapolerade räntesatser. Under marknadsförhållanden liknande dem som råder den dag då detta direktiv träder i kraft bör extrapoleringen av riskfria räntesatser, särskilt i euro, ha utgångspunkt i en återstående löptid på 20 år. Under liknande marknadsförhållanden som råder den dag då detta direktiv träder i kraft bör den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer, särskilt i euro, konvergera på ett sådant sätt mot den slutliga terminkursen att den extrapolerade terminräntan för löptider som sträcker sig 40 år längre fram i tiden än tidpunkten för inledandet av

extrapoleringen av de extrapolerade terminskurserna inte avviker mer än tre räntepunkter från den slutliga terminskursen. För andra valutor än euron bör hänsyn tas till särdragen på de lokala obligations- och swapmarknaderna när tidpunkten för inledandet av extrapoleringen av riskfria räntesatser och den lämpliga konvergensperioden för den slutliga terminskursen fastställs.

- (31) Om försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar obligationer eller andra tillgångar med liknande kassaflödesegenskaper fram till förfallodagen, är de inte exponerade för risken för ändringar i spreaden för de tillgångarna. För att undvika att ändringar i tillgångens spreadar påverkar dessa företags kapitalbasvolym bör företagen tillåtas att justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning i linje med förändringarna av spreaden för sina tillgångar. Tillämpningen av en sådan justering bör inte kräva tillsynsmyndighetens godkännande och strikta krav på tillgångar och skulder bör säkerställa att försäkringsföretaget och återförsäkringsföretaget kan hålla kvar sina tillgångar till förfalldatum. Särskilt bör kassaflödena för tillgångar och skulder matchas och tillgångarna bör ersättas i syfte att bibehålla matchningen endast när de förväntade kassaflödena har ändrats väsentligt, såsom när en obligation skrivs ner eller vid fallissemang. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör offentligt redogöra för hur matchningsjusteringen påverkat deras finansiella position för att trygga fullgod transparens.
- (32) I syfte att undvika procykliska investeringsbeteenden bör försäkrings- och återförsäkringsföretag tillåtas att justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar för att mildra effekterna av mycket stora räntedifferenser för obligationer. En sådan volatilitetsjustering bör bygga på referensportföljer för de företagens relevanta valutor och, vid behov för att säkra representativitet, på referensportföljer för de nationella försäkringsmarknaderna. För att trygga fullgod transparens bör försäkrings- och återförsäkringsföretag offentligt redogöra för hur volatilitetsjusteringen påverkat deras finansiella position.
- (33) Med hänsyn till vikten av diskontering vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna bör direktiv 2009/138/EG säkerställa enhetliga villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretagens val av diskonteringsräntor. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa relevanta riskfria räntesatser för relevanta durationer för att använda vid beräkningen av bästa skattning och de grundläggande räntedifferenserna för beräkningen av matchningsjusteringen och volatilitetsjusteringen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾. Dessa genomförandeakter bör ta hänsyn till den tekniska information som fås från och offentliggörs av Eiopa. Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av de genomförandeakterna.
- (34) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall hänförliga till riskfria räntesatser för relevanta durationer, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamt.
- (35) I syfte att mildra oönskade potentiella procykliska effekter bör perioden för återupprättande av efterlevnaden av solvenskapitalkravet utökas under exceptionellt svåra förhållanden, inbegripet i fall av stora kursfall på finansiella marknaderna, förhållanden med ihållande låga räntor och katastrofer med stora efterverkningar, som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser. Eiopa bör vara ansvarigt för att konstatera huruvida exceptionellt svåra förhållanden råder och kommissionen bör ges befogenheter att vidta åtgärder med stöd av delegerade akter och genomförandeakter som närmare anger kriterier och relevanta förfaranden.
- (36) I samband med matchningsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer enligt detta direktiv bör kravet att den portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser på vilken matchningsjusteringen tillämpas och portföljen med avsatta tillgångar identifieras, förvaltas och organiseras separat från företagets övriga verksamheter, och att dessa tillgångar inte kan användas för att täcka förluster som uppstår inom företagets övriga verksamheter, förstås i ett ekonomiskt perspektiv. Det bör inte innebära ett krav på att medlemsstaterna ska ha ett juridiskt begrepp för separerade fonder i den nationella lagstiftningen. Företag som utnyttjar matchningsjusteringen bör identifiera, organisera och förvalta portföljen med tillgångar och förpliktelser separat från

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

andra delar av affärsverksamheten och bör därför inte tillåtas att hantera risker som uppstår i andra delar av verksamheten genom att utnyttja den avsatta tillgångsportföljen. Samtidigt som detta gör det möjligt att förvalta portföljen effektivt behöver den minskade möjligheten till överföring och diversifiering mellan den avsatta portföljen och återstoden av företagen, med hänsyn till matchningsjusteringen, återspeglas i justeringar av kapitalbasmedel och solvenskapitalkravet.

- (37) Spreaden för den referensportfölj som avses i detta direktiv bör fastställas på ett transparent sätt genom utnyttjande av relevanta index när så är möjligt.
- (38) I syfte att säkra en transparent tillämpning av volatilitetsjusteringen, matchningsjusteringen och de övergångsåtgärder för riskfria räntesatser och försäkringstekniska avsättningar som fastställs i detta direktiv, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra effekterna av att inte tillämpa dessa åtgärder på sina finansiella positioner, inbegripet effekter på beloppet för de försäkringstekniska avsättningarna, solvenskapitalkravet, minimikapitalkravet enligt direktiv 2009/138/EG, primärkapitalet och beloppet för medräkningsbara kapitalbasmedel som kan täcka minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet.
- (39) Medlemsstaterna bör i sin nationella lagstiftning kunna ge sina nationella tillsynsmyndigheter befogenheter att tillåta, och under exceptionella omständigheter avvisa, utnyttjandet av volatilitetsjusteringen.
- (40) För att säkerställa att vissa tekniska uppgifter till solvenskapitalkravet med tillämpning av standardformeln tillhandahålls regelbundet, t.ex. för att möjliggöra harmoniserade strategier för användningen av tariffer, bör särskilda uppgifter tilldelas Eiopa. Erkännandet av kreditvärderingsinstitut bör anpassas till och göras förenligt med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾. Överlappning med förordning (EG) nr 1060/2009 bör undvikas och därför är det motiverat att ge den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som inrättats genom förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 en roll. Eiopa bör utnyttja Esmas kompetens och erfarenhet optimalt. Exakt hur sådana uppgifter ska utföras bör anges närmare i de åtgärder som antas genom delegerade akter eller genomförandeakter.
- (41) Förteckningar över regionala regeringar och lokala myndigheter som offentliggörs av Eiopa bör inte vara mer detaljerade än vad som är nödvändigt för att se till att dessa regeringar eller myndigheter behandlas på samma sätt endast om exponeringsriskerna är lika stora som för centralregeringarna.
- (42) För att säkerställa en harmoniserad strategi enligt direktiv 2009/138/EG för att fastställa när återhämningsperioden för överträdelse mot solvenskapitalkravet får förlängas, bör det specificeras vilka villkor som anses utgöra ett "exceptionellt svårt förhållande". Eiopa bör vara ansvarigt för att konstatera när sådana exceptionellt svåra förhållanden råder och kommissionen bör ges befogenheter att anta åtgärder med stöd av delegerade akter och genomförandeakter som närmare anger kriterier och relevanta förfaranden i fall av sådana exceptionellt svåra förhållanden.
- (43) För att säkerställa överensstämmelse mellan sektorerna och få intressena att sammanfalla hos företag som "ompaketerar" lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller sponsorer) och intressena hos försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i sådana värdepapper eller instrument, bör kommissionen ges befogenhet att anta åtgärder genom delegerade akter inom ramen för investeringar i ompaketerade lån i enlighet med direktiv 2009/138/EG som inte bara anger kraven, utan även konsekvenserna om de överträds.
- (44) För att möjliggöra större enhetlighet vid de förfaranden som föreskrivs i direktiv 2009/138/EG för myndigheternas godkännande av företagsspecifika parametrar, styrdokument för ändringar av modeller, specialföretag samt fastställande och upphävande av kapitaltillägg, bör kommissionen ges befogenhet att anta åtgärder genom delegerade akter som anger relevanta förfaranden på dessa områden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (45) Den utveckling som Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter bedriver när det gäller en global, riskbaserad solvensstandard är fortlöpande och bidrar fortsättningsvis till ökad tillsynssamordning och tillsynssamarbete internationellt. Bestämmelserna i direktiv 2009/138/EG som hänför sig till kommissionens delegerade akter där det fastställs om likvärdighet för tredjeländers solvens- och tillsynsordningar är förenligt med målet att främja internationell konvergens mot införandet av riskbaserade solvens- och tillsynsordningar. För att ta hänsyn till att vissa tredjeländer kan behöva mer tid för att anpassa och tillämpa solvens- och tillsynsordningar som helt uppfyller kriterierna för att bedömas som likvärdig, är det nödvändigt att närmare ange villkor för hur sådana ordningar i tredjeländer ska behandlas för att dessa tredjeländer bör kunna bedömas som tillfälligt likvärdiga. Kommissionens delegerade akter där det fastställs om tillfällig likvärdighet bör om så är lämpligt ta hänsyn till den internationella utvecklingen. Om kommissionen fastställer att ett tredjelands tillsynsordning för grupp-tillsyn är tillfälligt likvärdig, bör ytterligare tillsynsrapportering tillåtas i syfte att garantera att försäkringstagare och förmånstagare skyddas inom unionen.
- (46) Med hänsyn till försäkringsmarknadens särskilda struktur bör kommissionen, i syfte att trygga lika villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretag etablerade i tredjeländer, oavsett om deras moderbolag är etablerade inom unionen eller inte, kunna fastställa att ett tredje land är tillfälligt likvärdigt när det gäller beräkning av grupp-tillsynskrav och medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla de kraven.
- (47) För att se till att berörda aktörer informeras korrekt om försäkrings- och återförsäkringsgruppernas struktur måste information om deras juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur offentliggöras för allmänheten. Den informationen bör åtminstone innehålla uppgifter om firmanamn, typ av affärsverksamhet och dotterbolagens etableringsland, väsentliga anknutna företag och betydande filialer.
- (48) I kommissionens beslut om huruvida ett tredjelands solvens- eller tillsynsordning är helt eller tillfälligt likvärdig bör i förekommande fall hänsyn tas till förekomsten av övergångsåtgärder i dessa tredjeländers ordningar samt åtgärdernas varaktighet och karaktär.
- (49) För att göra det möjligt för europeiska kooperativa föreningar, inrättade genom rådets förordning (EG) nr 1435/2003⁽¹⁾, att tillhandahålla försäkrings- och återförsäkringstjänster är det nödvändigt att utöka förteckningen över tillåtna former för företags- och återförsäkringsföretag enligt direktiv 2009/138/EG för att inbegripa europeiska kooperativa föreningar.
- (50) Minimikapitalkravets grundbelopp i euro för försäkrings- och återförsäkringsföretagen bör justeras. Detta är nödvändigt på grund av att grundbeloppen till de befintliga kapitalkraven för sådana företag har justerats regelbundet för att anpassas till inflationen.
- (51) Beräkningen av solvenskapitalkravet för sjukförsäkringar bör återspegla nationella utjämningsystem och även beakta ändringar i den nationella hälso- och sjukvårdslagstiftningen, eftersom dessa faktorer är grundläggande delar i försäkringssystemet inom de nationella marknaderna för hälso- och sjukvård.
- (52) Vissa genomförandebefogenheter som tilldelas i enlighet med artikel 202 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen bör ersättas med lämpliga bestämmelser enligt artikel 290 i EUF-fördraget.
- (53) Anpassningen av kommittéförfarandet till EUF-fördraget, och särskilt artikel 290, bör ske från fall till fall. För att kunna beakta den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna och specificera de krav som fastställs genom de direktiv som ändras genom detta direktiv, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Delegerade akter bör i synnerhet antas när det gäller detaljer som rör förvaltningskrav, värdering, tillsynsrapportering och offentliggörande, fastställande och klassificering av kapitalbasmedel, standardformeln för beräkning av solvenskapitalkravet (inklusive eventuella följdändringar avseende kapitaltillägg) och val av metoder och antaganden för beräkningen av försäkringstekniska avsättningar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (EUT L 207, 18.8.2003, s. 1).

- (54) I förklaring nr 39 om artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, noterade konferensen kommissionens avsikt att i enlighet med sin etablerade praxis även i fortsättningen samråda med experter som utsetts av medlemsstaterna vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter för finansiella tjänster.
- (55) Europaparlamentet och rådet bör kunna invända mot den delegerade akten inom en period på tre månader från delgivningsdatum. På Europaparlamentets eller rådets initiativ bör denna frist kunna förlängas med tre månader i fråga om väsentliga problemområden. Europaparlamentet och rådet bör också ha möjlighet att underrätta de övriga institutionerna om att de inte kommer att göra några invändningar. Ett sådant tidigt godkännande av delegerade akter är särskilt lämpligt om en tidsfrist måste respekteras, till exempel när det finns tidsplaner i grundakten för kommissionens rätt att anta delegerade akter.
- (56) Mot bakgrund av finanskrisen och de procykliska mekanismer som bidrog till att den uppstod och som förstärkte dess effekter, utfärdade rådet för finansiell stabilitet, Baselkommittén för banktillsyn och G20-gruppen rekommendationer för att mildra de procykliska effekterna av den finansiella regleringen. Dessa rekommendationer har en direkt relevans för försäkrings- och återförsäkringsföretag, vilka utgör viktiga delar av finanssystemet.
- (57) För att uppnå samstämmig tillämpning av detta direktiv och säkerställa makrotillsyn i hela unionen bör Europeiska systemrisknämnden, som etablerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010⁽¹⁾, utarbeta principer som skräddarsyts för unionens ekonomi.
- (58) Finanskrisen har visat att finansinstituten i stor utsträckning underskattade nivån på den motpartsrisk som är förknippad med OTC-derivat. Detta föranledde G20-gruppen att i september 2009 begära att fler OTC-derivat ska clearas genom en central motpart. Dessutom begärde de att OTC-derivat som inte kan clearas centralt ska omfattas av högre kapitalkrav för att de högre risker de är förknippade med ska återspeglas korrekt.
- (59) Vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet bör exponeringar mot kvalificerade centrala motparter behandlas konsekvent med behandlingen av sådana exponeringar i kapitalkraven för kreditinstitut och finansinstitut, enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013, i synnerhet när det gäller skillnader i behandlingen mellan kvalificerade centrala motparter och andra motparter.
- (60) I syfte att se till att unionens mål om långsiktig hållbar tillväxt och målen i direktiv 2009/138/EG, att främst skydda försäkringstagare och även trygga finansiell stabilitet, fortsätter att uppnås, bör kommissionen se över lämpligheten av de metoder, antaganden och standardparametrar som används vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet inom fem år efter det att direktiv 2009/138/EG börjar tillämpas. Översynen bör särskilt baseras på den övergripande erfarenheten hos de försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder standardformeln för solvenskapitalkravet under en övergångsperiod. I översynen bör även hänsyn tas till tillgångsklassernas och de finansiella instrumentens resultat, beteendet hos dem som investerar i de tillgångarna och finansiella instrumenten samt utvecklingen när det gäller fastställande av internationella standarder för finansiella tjänster. Översynen av standardparametrarna för vissa tillgångsklasser, såsom räntebärande värdepapper och långsiktig infrastruktur, kan behöva prioriteras.
- (61) För att möjliggöra en smidig övergång i enlighet med direktiv 2009/138/EG till ett nytt system är det nödvändigt att fastställa infasningsperioder och särskilda övergångsperioder. Övergångsbestämmelserna bör syfta till att undvika marknadsstörningar, begränsa konflikter med befintliga produkter och säkra tillgången på försäkringsprodukter. Övergångsbestämmelserna bör uppmuntra företag att så snart som möjligt övergå till att följa de särskilda bestämmelserna i det nya systemet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (62) Det är nödvändigt att fastställa en övergångsordning för tjänstepensionsverksamhet som drivs av försäkringsföretag enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG ⁽¹⁾ under den tid som kommissionen utför sin översyn av det direktivet. Övergångsperioden bör löpa ut så snart som ändringarna till direktiv 2003/41/EG träder i kraft.
- (63) Utan hinder av den provisoriska tillämpningen av direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller bedömningar relaterade till godkännande av interna modeller, tilläggskapital, klassificering av kapitalbasmedel, företagsspecifika parametrar, specialföretag, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och övergångsbestämmelsen för beräkning av bästa skattning vad avser försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser som motsvarar inbetalda premier för befintliga kontrakt, bör rådets direktiv 64/225/EEG ⁽²⁾, 73/239/EEG ⁽³⁾, 73/240/EEG ⁽⁴⁾, 76/580/EEG ⁽⁵⁾, 78/473/EEG ⁽⁶⁾, 84/641/EEG ⁽⁷⁾, 87/344/EEG ⁽⁸⁾, 88/357/EEG ⁽⁹⁾ och 92/49/EEG ⁽¹⁰⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG ⁽¹¹⁾, 2001/17/EG ⁽¹²⁾, 2002/83/EG ⁽¹³⁾ och 2005/68/EG ⁽¹⁴⁾ (tillsammans kallade *Solvens I*), i deras ändrade lydelse enligt de rättsakter som förtecknas i del A i bilaga VI till direktiv 2009/138/EG, fortsätta att gälla fram till utgången av 2015.
- (64) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att, i motiverade fall, låta anmälan om införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan ett direktivs olika delar och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv och direktiv 2009/138/EG anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (65) Eftersom målen med detta direktiv – nämligen att förbättra den inre marknads funktionssätt genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå av stabilitetsreglering och tillsyn, skydda försäkringstagare och förmånstagare och därigenom företag och konsumenter, skydda finansiella marknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktionssätt, upprätthålla det finansiella systemets stabilitet och stärka den internationella samordningen av tillsynen – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den planerade åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (66) Direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EGT L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁽²⁾ Rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession (EGT 56, 4.4.1964, s. 878).

⁽³⁾ Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 20).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv nr 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 189, 13.7.1976, s. 13).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen (EGT L 151, 7.6.1978, s. 25).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 84/641/EEG av den 10 december 1984 om ändring, speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 339, 27.12.1984, s. 21).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskydds försäkring (EGT L 185, 4.7.1987, s. 77).

⁽⁹⁾ Rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG (EGT L 172, 4.7.1988, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag (EGT L 110, 20.4.2001, s. 28).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2003/71/EG

Direktiv 2003/71/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 5.4 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om de slutgiltiga villkoren för erbjudandet inte ingår i vare sig grundprospektet eller något tillägg, ska de göras tillgängliga för investerarna, registreras hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten samt meddelas av den behöriga myndigheten till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten/värdmedlemsstaterna så snart det är praktiskt möjligt när ett erbjudande till allmänheten görs, och om möjligt före den tidpunkt då erbjudandet till allmänheten börjar gälla eller de berörda värdepappren tas upp till handel. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska meddela de slutliga villkoren till Esmå. De slutgiltiga villkoren ska innehålla information som endast avser värdepappersnoten och ska inte användas för att komplettera grundprospektet. Artikel 8.1 a ska tillämpas i sådana fall.”

2. Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

”3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esmå utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange vilken information som ska införlivas genom hänvisning.

Esmå ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

3. Artikel 13.7 ska ersättas med följande:

”7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller godkännandet av prospekt ska Esmå utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera förfarandena för godkännande av prospekt och villkoren för justering av tidsfristerna.

Esmå ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

4. Artikel 14.8 ska ersättas med följande:

”8. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esmå utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera bestämmelserna om offentliggörande av prospekt i punkterna 1–4.

Esmå ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

5. Artikel 15.7 ska ersättas med följande:

”7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esmå utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera bestämmelserna i fråga om spridning av annonser som gäller planerade erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad, framför allt innan prospektet har gjorts tillgängliga för allmänheten eller innan teckningstiden inletts samt specificera bestämmelserna i punkt 4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 31a

Esmas personal och resurser

Esma ska göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna i enlighet med detta direktiv och översända en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas efter led 32:

”32a. *kvalificerad central motpart*: en central motpart som antingen auktoriserats i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (*) eller erkänts i enlighet med artikel 25 i den förordningen,

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).”

b) Följande led ska läggas till:

”40. *externt ratinginstitut eller ECAI*: ett kreditvärderingsinstitut som är registrerat eller certifierat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 (**) eller en centralbank som utfärdar kreditbetyg som inte omfattas av den förordningen.

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).”

2. Artikel 17.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a beträffande de företagsformer som anges i bilaga III, med undantag av punkterna 28 och 29 i delarna A, B och C.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 25a

Anmälan och offentliggörande av auktorisation eller återkallande av auktorisation

Varje auktorisation eller återkallande av en auktorisation ska anmälas till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (***). Namnet på varje försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som beviljats auktorisation ska föras in på en förteckning. Eiopa ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och hålla den uppdaterad.

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).”

4. Artikel 29.4 ska ersättas med följande:

”4. I de delegerade akter, tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som kommissionen antar ska proportionalitetsprincipen beaktas så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små försäkringsföretag.

I de förslag till tekniska standarder för tillsyn som överlämnats av Eiopa i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010, de förslag till tekniska standarder för genomförande som lagts fram i enlighet med artikel 15 i den förordningen och de riktlinjer och rekommendationer som utfärdats i enlighet med artikel 16 i samma förordning ska proportionalitetsprincipen beaktas så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små försäkringsföretag.”

5. Artikel 31.4 ska ersättas med följande:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 35, 51, 254.2 och 256 ska kommissionen enligt artikel 301a anta delegerade akter för punkt 2 i den här artikeln med närmare uppgifter om de centrala aspekter för vilka aggregerade statistiska uppgifter ska offentliggöras och om innehållsförteckningar och publiceringsdatum för dessa offentliggöranden.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 2 i denna artikel, och utan att tillämpningen av artiklarna 35, 51, 254.2 och 256 påverkas, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera mallarna för och strukturen på det offentliggörande som anges i den här artikeln.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

6. I artikel 33 ska följande stycken läggas till:

”Om en tillsynsmyndighet har underrättat tillsynsmyndigheterna i en värdmedlemsstat om att den kommer att utföra undersökningar på plats i enlighet med första stycket, och om den tillsynsmyndigheten är förhindrad att utföra dessa undersökningar på plats eller om dessa tillsynsmyndigheter i värdmedlemsstaten i praktiken inte har möjlighet att utöva sin rätt att delta i enlighet med andra stycket, får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 får Eiopa delta i undersökningar på plats om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter.”

7. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar tillsynsmyndigheterna de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i artiklarna 27 och 28. Sådana uppgifter ska minst omfatta vad som krävs för följande under genomförandet av förfarandet i artikel 36:”

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om den i förväg fastställda periodicitet som avses i punkt 2 a i understiger ett år kan de berörda myndigheterna, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 129.4, begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen om

a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företags verksamhet,

b) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Tillsynsmyndigheterna ska inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen till en frekvens som är kortare än ett år för försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en del av en grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c, såvida inte företaget på ett övertygande sätt kan påvisa för tillsynsmyndigheten att en regelbunden tillsynsrapportering till en frekvens som är kortare än ett år är olämplig med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.

Begränsning av den regelbundna tillsynsrapporteringen ska endast beviljas försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte representerar mer än 20 % av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, där andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på tekniska bruttoavsättningar.

Tillsynsmyndigheterna ska prioritera de minsta företagen när de fastställer vilka företag som kan omfattas av dessa begränsningar.

7. De berörda tillsynsmyndigheterna får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen eller bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post om

- a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet,
- b) överlämnandet av dessa uppgifter inte är nödvändigt för den effektiva tillsynen över företaget,
- c) undantaget inte undergräver de berörda finanssystemens stabilitet i unionen, och
- d) företaget kan tillhandahålla dessa uppgifter på *ad-hoc*-basis.

Tillsynsmyndigheterna ska inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen för försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en del av en grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c, såvida inte företaget på ett övertygande sätt kan påvisa för tillsynsmyndigheten att en rapportering där tillgångarna redovisas post för post är olämplig med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.

Undantaget från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post ska endast beviljas försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte representerar mer än 20 procent av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, där andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på tekniska bruttoavsättningar.

Tillsynsmyndigheterna ska ge prioritet till de minsta företagen när de fastställer vilka företag som kan omfattas av de undantagen.

8. Med hänsyn till tillämpningen av punkterna 6 och 7 ska tillsynsmyndigheterna, som en del av översynen av tillsynsprocessen, bedöma om överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet, med beaktande av åtminstone

- a) volymen av företagets premier och försäkringstekniska avsättningar,
- b) volatiliteten för de anspråk och förmåner som företaget täcker,
- c) de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till,
- d) riskkoncentrationsnivån,
- e) det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisering beviljas,
- f) eventuella effekter av förvaltningen av företagets tillgångar på den finansiella stabiliteten,
- g) företagets system och strukturer för att tillhandahålla information för tillsynsändamål och det styrdokument som avses i punkt 5,
- h) lämpligheten av företagets förvaltningssystem,
- i) storleken på de kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet,
- j) huruvida företaget är ett captivebolag för försäkring eller återförsäkring som endast täcker risker som är förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

9. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera de uppgifter som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln och tidsfristerna för inlämnade av dessa uppgifter, i syfte att nå en lämplig grad av enhetlighet i rapporteringen till tillsynsorganen.

10. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor i förhållande till denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av den regelbundna tillsynsrapporteringen med avseende på mallarna för överlämnande av uppgifter till de tillsynsmyndigheter som avses i punkterna 1 och 2.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

11. För att främja en sammanhängande och konsekvent tillämpning av punkterna 6 och 7 ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att närmare specificera de metoder som ska användas vid fastställande av den marknadsandel som avses i tredje stycket i punkterna 6 och 7.”

8. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

”b) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat enligt en fullständig eller partiell intern modell i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3, på grund av att vissa kvantifierbara risker inte beaktas i tillräcklig utsträckning och det inte har lyckats att inom skäligen tid anpassa modellen så att den bättre ger uttryck för den föreliggande riskprofilen.”

ii) Följande led ska läggas till:

”d) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller de övergångsåtgärder som avses i artiklarna 308c och 308d och tillsynsmyndigheten har funnit att detta företags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för dessa justeringar och övergångsåtgärder.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I de fall som anges i led a och b i punkt 1 ska kapitaltillägget beräknas så att det säkerställs att företaget uppfyller kraven i artikel 101.3.

I de fall som beskrivs under punkt 1 c ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de brister som föranledde tillsynsmyndigheten att besluta om kapitaltillägg.

I de fall som beskrivs under punkt 1 d ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de avvikelser som avses i den punkten.”

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera de omständigheter under vilka ett krav på kapitaltillägg kan föreläggas.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera metoderna för beräkningen av kapitaltillägg.

8. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning med avseende på denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för beslut om att fastställa, beräkna och upphäva kapitaltillägg.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.”

9. I artikel 38.2 ska följande stycken läggas till:

”Om en tillsynsmyndighet har underrättat den berörda myndigheten i tjänsteleverantörens medlemsstat om att den kommer att utföra kontroll på plats i enlighet med denna punkt, eller om den utför en kontroll på plats i enlighet med första stycket och denna tillsynsmyndighet i praktiken inte har möjlighet att utöva sin rätt att utföra denna kontroll på plats, får tillsynsmyndigheten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa ha rätt att delta i kontroller på plats, om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter.”

10. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Om försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b eller den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d ska de upprätta en likviditetsplan för inkommande och utgående kassaflöden när det gäller de tillgångar och skulder som omfattas av de justeringarna.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. När det gäller förvaltning av tillgångar och skulder ska försäkrings- och återförsäkringsföretag regelbundet bedöma följande:

a) Hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77a.

b) Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas

i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferens (spreaden) som avses i artikel 77c.1 b, och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

ii) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar,

iii) effekterna av minskningen av matchningsjusteringen till noll.

c) Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas,

i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av volatilitetsjusteringen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

ii) effekterna av minskningen av volatilitetsjusteringen till noll.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska årligen lägga fram de bedömningar som avses i leden a, b och c i första stycket för tillsynsmyndigheten som en del av den information som ska rapporteras enligt artikel 35. I det fall minskningen av matchningsjusteringen eller volatilitetsjusteringen till noll skulle innebära att solvenskapitalkravet inte efterlevs, ska företagen även överlämna en analys av de åtgärder det skulle kunna tillämpa i en sådan situation för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller för att reducera riskprofilen för att återupprätta efterlevnaden av solvenskapitalkravet.

Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas, ska det styrdokument för riskhantering som avses i artikel 41.3 innehålla en policy för kriterierna för tillämpningen av volatilitetsjusteringen.”

c) Följande punkt ska införas:

”4a. För att undvika ett alltför stort utnyttjande av externa ratinginstitut vid utnyttjande av extern kreditvärdering för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna och solvenskapitalkravet, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som en del av sin riskhantering bedöma huruvida de externa kreditvärderingarna är korrekta genom att använda ytterligare värderingar när det är möjligt, i syfte att undvika ett mekaniskt beroende av externa värderingar.

För att säkerställa enhetliga villkor vid tillämpningen av denna punkt ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för att bedöma externa kreditvärderingar.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket.”

11. I artikel 45 ska följande punkt läggas till:

”2a. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d, ska de utföra den bedömning av efterlevnad av kapitalkraven som avses i punkt 1 b både genom att beakta och inte beakta de justeringarna och övergångsåtgärderna.”

12. Artikel 50 ska ersättas med följande:

”Artikel 50

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera följande:

a) Delarna i de system som avses i artiklarna 41, 44, 46 och 47, särskilt de områden som ska tas upp i försäkrings- och återförsäkringsföretagens styrdokument för ALM-tekniker och placeringar som avses i artikel 44.2.

b) De funktioner som avses i artiklarna 44, 46, 47 och 48.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

a) Kraven i artikel 42 och de företagsfunktioner som berörs av dem.

b) Villkor för uppdragsavtal, särskilt till tjänsteleverantörer i tredjeländer.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller den bedömning som avses i artikel 45.1 a ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera delarna av denna bedömning.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

13. Artikel 51 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas, ska den beskrivning som avses i punkt 1 d inkludera en beskrivning av matchningsjusteringen och den portfölj med förpliktelser och avsatta tillgångar på vilken matchningsjusteringen tillämpas, samt en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll får på företagets finansiella position.

Den beskrivning som avses i punkt 1 d ska också inkludera en förklaring om huruvida den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas av företaget och en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll får på företagets finansiella position.”

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får dock – utan att detta påverkar andra offentliggöranden som är obligatoriska enligt andra rättsliga och administrativa krav – föreskriva att även om solvenskapitalkravet i punkt 1 e ii offentliggörs behöver inte kapitaltillägget, eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget måste använda i enlighet med artikel 110, offentliggöras separat under en övergångsperiod som löper ut senast den 31 december 2020.”

14. Artikel 52 ska ersättas med följande:

”Artikel 52

Information till och rapporter från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska medlemsstaterna begära att tillsynsmyndigheterna årligen ska lämna följande uppgifter till Eiopa:

- a) Genomsnittligt kapitaltillägg per företag och fördelningen av det kapitaltillägg som tillsynsmyndigheten ålagt under det föregående året, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och med separat redovisning för
  - i) försäkrings- och återförsäkringsföretag,
  - ii) livförsäkringsföretag,
  - iii) skadeförsäkringsföretag,
  - iv) försäkringsföretag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,
  - v) återförsäkringsföretag.
- b) För var och en av de uppgifter som anges i led a i denna punkt: andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b respektive c.
- c) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som utnyttjar begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som utnyttjar det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artikel 35.6 och 35.7, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkrings- och återförsäkringsföretags kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.
- d) Antalet grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artikel 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av alla gruppers kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

2. Eiopa ska årligen offentliggöra följande uppgifter:

- a) Den totala fördelningen av tilläggskapitalet för samtliga medlemsstater, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och separat redovisat för
  - i) försäkrings- och återförsäkringsföretag,
  - ii) livförsäkringsföretag,
  - iii) skadeförsäkringsföretag,
  - iv) försäkringsföretag som bedriver livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,
  - v) återförsäkringsföretag.

- b) Fördelningen av kapitaltilläggen för varje medlemsstat separat, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet, för samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag i den berörda medlemsstaten.
- c) För var och en av de uppgifter som avses i leden a och b i denna punkt andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b respektive c.
- d) För alla medlemsstater kollektivt, det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artiklarna 35.6 och 35.7 samt 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av alla försäkrings- och återförsäkringsföretags och grupperns kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.
- e) För varje medlemsstat separat, antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artiklarna 35.6 och 35.7 samt 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkrings- och återförsäkringsföretags samt grupperns kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

3. Eiopa ska tillhandahålla de uppgifter som avses i punkt 2 till Europaparlamentet, rådet och kommissionen tillsammans med en rapport som redogör för graden av samstämmighet mellan tillsynsmyndigheternas tillämpning av krav på kapitaltillägg i de olika medlemsstaterna.”

15. Artikel 56 ska ersättas med följande:

”Artikel 56

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: Delegerade akter och tekniska standarder för genomförande

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som obligatoriskt ska offentliggöras och tidsfrister för det årliga offentliggörandet av uppgifter i enlighet med avsnitt 3.

För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av detta avsnitt ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden, format och mallar.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket.”

16. Artikel 58.8 ska ersättas med följande:

”8. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt får Eiopa, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa en uttömmande förteckning över uppgifter som avses i artikel 59.4, vilken de tilltänkta förvärvarna ska inkludera i sin anmälan, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 58.2.

För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt och för att beakta den framtida utvecklingen, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera justeringar av kriterierna i artikel 59.1.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första och andra stycket.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av detta direktiv får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden, blanketter och mallar för det samråd mellan berörda tillsynsmyndigheter som avses i artikel 60.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.”

17. Följande artikel ska införas:

”Artikel 65a

Samarbete med Eiopa

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna samarbetar med Eiopa vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna omgående förser Eiopa med alla uppgifter den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.”

18. Följande artikel ska införas:

”Artikel 67a

Europaparlamentets utredningsbefogenheter

Artiklarna 64 och 67 ska inte påverka de undersökningsbefogenheter som Europaparlamentet tilldelats enligt artikel 226 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).”

19. I artikel 69 ska andra stycket ersättas med följande:

”Sådant utlämnande får ske endast då det är nödvändigt för utövande av stabilitetskontroll. Medlemsstaterna ska dock föreskriva att sådan information som har erhållits med stöd av artikel 65 och artikel 68.1, och information som erhållits vid kontroll på plats i enlighet med artikel 33 får röjas endast med uttryckligt samtycke av den tillsynsmyndighet från vilka informationen härrör eller av tillsynsmyndigheten i den medlemsstat i vilken kontrollen på plats utfördes.”

20. Artikel 70 ska ersättas med följande:

”Artikel 70

Överföring av uppgifter till centralbanker, monetära myndigheter, organ som utövar tillsyn över betalningssystem samt Europeiska systemrisknämnden

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 64–69 får en tillsynsmyndighet överföra uppgifter som är avsedda för att de ska kunna utföra sina uppgifter till följande:

a) Centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet (ECBS), inklusive Europeiska centralbanken (ECB) och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, om denna information är relevant för utövandet av deras respektive lagstadgade uppdrag, inklusive bedrivandet av monetär politik och tillhandahållande av likviditet i detta sammanhang, övervakning av systemen för betalningar, clearing och värdepappersavveckling, samt för skyddet av det finansiella systemets stabilitet.

b) I förekommande fall, andra nationella offentliga myndigheter som ansvarar för tillsyn över betalningssystem.

c) Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som etablerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 (*), om dessa uppgifter är relevanta för utförandet av dess uppgifter.

2. I en krissituation, inbegripen en sådan krissituation som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska medlemsstaterna tillåta behöriga myndigheter att utan dröjsmål lämna information till centralbankerna inom ECBS, inklusive ECB, om denna information är relevant för utövandet av deras respektive lagstadgade uppgifter, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, övervakning av systemen för betalningar, clearing och värdepappersavveckling, och för skyddet av det finansiella systemets stabilitet, samt till ESRB om denna information är relevant för dess uppgifter.

3. Sådana myndigheter eller organ får också till tillsynsmyndigheterna vidarebefordra sådana uppgifter som dessa kan behöva enligt artikel 67. Information som tas emot i detta sammanhang ska omfattas av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt detta avsnitt.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1)."

21. Artikel 71 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fullgörandet av sina skyldigheter beaktar enhetligheten när det gäller tillsynsverktyg och tillsynsrutiner vid tillämpningen av de lagar, förordningar och administrativa krav som antagits i enlighet med detta direktiv. För detta ändamål ska medlemsstaterna se till att

a) tillsynsmyndigheterna deltar i verksamheten i Eiopa,

b) tillsynsmyndigheterna vidtar alla åtgärder som krävs för att efterleva de riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av Eiopa i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 och att de, när de avviker från dessa, ska ange skälen för detta,

c) tillsynsmyndigheternas nationella mandat inte inkräktar på utövandet av deras skyldigheter som medlemmar i Eiopa eller enligt detta direktiv."

b) Punkt 3 ska utgå.

22. I artikel 75 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ange vilka metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder enligt punkt 1.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller värdering av tillgångar och skulder ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

a) I vilken utsträckning de delegerade akter som avses i punkt 2 kräver användning av de internationella redovisningsstandarder som antagits av kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 och huruvida de redovisningsstandarderna är förenliga med den strategi för värdering av tillgångar och skulder som fastställs i punkterna 1 och 2.

b) De metoder och antaganden som ska användas om marknadsnoteringar antingen inte är tillgängliga eller om internationella redovisningsstandarder, såsom de antagits av kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, antingen tillfälligt eller varaktigt är förenliga med den strategi för värdering av tillgångar och skulder som fastställs i punkterna 1 och 2.

c) De metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder som fastställs i punkt 1, om de delegerade akter som avses i punkt 2 tillåter utnyttjande av alternativa värderingsmetoder.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

23. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 77a

Extrapolering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

Förfarandet för fastställande av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77.2 ska utnyttja och vara förenligt med information från relevanta finansiella instrument. Det fastställandet ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för de löptiderna, om marknaderna för de finansiella instrumenten samt obligationerna är djupa, likvida och transparenta. För löptider där marknaderna för de relevanta finansiella instrumenten eller för obligationer inte längre är djupa, likvida och transparenta ska de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras.

Den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på terminskurser som konvergerar smidigt från en eller ett antal räntesatser i förhållande till de längsta löptiderna för vilka de relevanta finansiella instrumenten och obligationerna kan observeras på en djup och likvid marknad, till en slutlig terminskurs.

Artikel 77b

Matchningsjustering av riskfria räntesatserna för relevanta durationer

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa en matchningsjustering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning i fråga om en portfölj med livförsäkringsförpliktelser, inbegripet livräntor som härrör från skadeförsäkrings- eller återförsäkringskontrakt, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har avsatt en tillgångsportfölj, bestående av obligationer och andra tillgångar med liknande kassaflödesegenskaper, för att täcka bästa skattning för portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och bibehåller denna portfölj under förpliktelseernas livtid, med undantag för syftet att bevara överensstämmelsen i kassaflödena mellan tillgångar och skulder när kassaflödena har ändrats väsentligt.
- b) Den portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser på vilken matchningsjusteringen tillämpas och portföljen med avsatta tillgångar identifieras och förvaltas och organiseras separat från försäkringsföretagets övriga verksamheter, och den avsatta tillgångsportföljen kan inte användas för att täcka förluster som uppstår inom företagets övriga verksamheter.
- c) De förväntade kassaflödena för den avsatta tillgångsportföljen återspeglar vart och ett av de förväntade kassaflödena för portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i samma valuta, och eventuellt bristande matchning orsakar inga risker som är väsentliga i förhållande till de inneboende riskerna i den försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet på vilken matchningsjusteringen tillämpas.
- d) De underliggande kontrakten i portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser genererar inte framtida premiebetalningar.
- e) De enda teckningsrisker som är relaterade till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser är livsfallsrisk, kostnadsrisk, omprövningsrisk och dödsfallsrisk.
- f) Om den teckningsrisk som är relaterad till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inbegriper dödsfallsrisk, ska bästa skattningen av portföljen med försäkrings- och livförsäkringsförpliktelser inte öka mer än 5 procent under en dödsfallsriskstress som kalibreras i enlighet med artikel 101.2–101.5
- g) De underliggande kontrakten till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelseerna inbegriper inga valmöjligheter för försäkringstagaren eller inbegriper endast en återköpsoption om återköpsvärdet inte överstiger värdet på de tillgångar, värderade i enlighet med artikel 75, som täcker försäkrings- och återförsäkringsförpliktelseerna vid den tidpunkt då återköpsoptionen tas i bruk.
- h) Kassaflödena för den avsatta tillgångsportföljen är fasta och kan inte ändras av tillgångarnas emittent eller annan tredje part.
- i) Vid tillämpningen av denna punkt ska försäkrings- och återförsäkringsförpliktelseerna i ett kontrakt för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inte delas upp i olika delar när portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser sammanställs enligt denna artikel.

Utan hinder av led h i första stycket kan försäkrings- eller återförsäkringsföretag använda tillgångar för vilka kassaflödena är fasta, med undantag för ett inflationsberoende, förutsatt att dessa tillgångar återspeglar de kassaflöden som inbegriper inflation i portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.

I det fall att emittenter eller tredjeparter har rätt att ändra kassaflödena för en tillgång på ett sådant sätt att investeraren erhåller tillräcklig kompensation för att kunna uppnå samma kassaflöden genom att återinvestera i tillgångar med likvärdig eller bättre kreditkvalitet ska rätten att ändra kassaflödena inte innebära att tillgångarna inte längre tillåts ingå i den portfölj som avsatts i enlighet med led h i första stycket.

2. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjusteringen på en portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser ska inte återgå till en metod som inte inkluderar en matchningsjustering. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjustering inte längre kan uppfylla villkoren i punkt 1 ska det omedelbart informera tillsynsmyndigheten och vidta nödvändiga åtgärder för att på nytt säkra efterlevnaden av de villkoren. Om företaget inte har möjlighet att inom två månader från och med den dag då det inte längre uppfyllde villkoren, på nytt säkra efterlevnaden av de villkoren, ska det upphöra att tillämpa matchningsjusteringen på sina försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser och ska inte tillämpa justeringen under en period på ytterligare 24 månader.

3. Matchningsjusteringen ska inte tillämpas i fråga om försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning för de förpliktelserna inbegriper en volatilitetsjustering enligt artikel 77d eller övergångsåtgärder för riskfria räntesatser enligt artikel 308c.

Artikel 77c

Beräkning av matchningsjusteringen

1. För varje valuta ska den matchningsjustering som avses i artikel 77b beräknas i enlighet med följande principer:

a) Matchningsjusteringen ska motsvara skillnaden mellan följande:

- i) Den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringsssats som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som värdet i enlighet med artikel 75 på portföljen med avsatta tillgångar.
- ii) Den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringsssats som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som bästa skattningen för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om pengarnas tidsvärde beaktas med tillämpning av riskfria basräntesatser för durationerna.

b) Matchningsjusteringen ska inte inkludera den grundläggande räntedifferens som återspeglar försäkrings- eller återförsäkringsföretagets risker.

c) Utan att det påverkar tillämpningen av led a ska den grundläggande räntedifferensen vid behov ökas för att säkra att matchningsjusteringen för tillgångar med lägre än fullgod kreditvärdighet inte överstiger matchningsjusteringen för tillgångar med fullgod kreditvärdighet (*investment grade*) med samma löptid och av samma tillgångsklass.

d) Utnyttjandet av externa kreditvärderingar vid beräkningen av matchningsjusteringen ska vara i enlighet med artikel 111.1 n.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 b ska följande gälla för den grundläggande räntedifferensen:

a) Den ska motsvara summan av

- i) den creditspread som motsvarar sannolikheten för fallissemang bland tillgångarna,
- ii) den creditspread som motsvarar den förväntade förlust som följer av en nedgradering av tillgångarna.

b) För exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker ska den inte vara lägre än 30 procent av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna för tillgångar med samma löptid och kreditkvalitet och av samma tillgångsklass, enligt vad som kan observeras på de finansiella marknaderna.

- c) För andra exponeringar än mot medlemsstaternas nationella regeringar och centralbanker ska den inte vara lägre än 35 procent av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna för tillgångar med samma löptid och kreditkvalitet och av samma tillgångsklass, enligt vad som kan observeras på finansiella marknaderna.

Sannolikheten för fallissemang som avses i led a i i första stycket ska baseras på långfristig statistik över fallissemang som är relevant för tillgångarna med avseende på deras löptid, kreditkvalitet och tillgångsklass.

Om ingen tillförlitlig kreditspread kan härledas från den statistik som avses i andra stycket ska den grundläggande räntedifferensen vara lika stor som den andel av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna som anges i leden b och c.

Artikel 77d

Volatilitetsjustering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

1. Medlemsstaterna får kräva att tillsynsmyndigheterna ger ett förhandsgodkännande för försäkrings- och återförsäkringsföretags tillämpning av en volatilitetsjustering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av den bästa skattning som avses i artikel 77.2.

2. För varje relevant valuta ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer grundas på räntedifferensen mellan den räntesats som kan fås för tillgångar som ingår i en referensportfölj för den valutan och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer för den valutan.

Referensportföljen för en valuta ska vara representativ för de tillgångar som är uttryckta i den valutan och i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

3. Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorrigerade valutaspreaden.

Den riskkorrigerade valutaspreaden ska beräknas som skillnaden mellan den spread som avses i punkt 2 och den andel av denna spread som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kredit- eller andra risker för tillgångarna.

Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering i enlighet med artikel 77a. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna.

4. För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i punkt 3 för detta lands valuta, före tillämpningen av 65 procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorrigerade landsspreaden och två gånger den riskkorrigerade valutaspreaden, om denna differens är positiv och den riskkorrigerade landsspreaden är högre än 100 räntepunkter. Den ökade volatilitetsjusteringen ska tillämpas på beräkningen av bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i fråga om produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad. Den riskkorrigerade landsspreaden beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade valutaspreaden för detta lands valuta, men baseras på en referensportfölj som är representativ för de tillgångar i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser av produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad och som är uttryckta i det landets valuta.

5. Volatilitetsjusteringen ska inte tillämpas i fråga om försäkringsförpliktelser om de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning för dessa förpliktelser inbegriper en matchningsjustering enligt artikel 77b.

6. Genom undantag från artikel 101 ska solvenskapitalkravet inte täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen.

*Artikel 77e***Tekniska uppgifter som tillhandahålls av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten**

1. Eiopa ska för varje relevant valuta fastställa och offentliggöra följande tekniska uppgifter minst en gång per kvartal:
  - a) Riskfria räntesatser för relevanta durationer för att beräkna bästa skattning som avses i artikel 77.2, utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering.
  - b) För varje relevant duration, kreditkvalitet och tillgångsklass, en grundläggande räntedifferens för beräkning av den matchningsjustering som avses i artikel 77c.1 b.
  - c) För varje relevant nationell försäkringsmarknad, en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77d.1.
2. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för beräkning av försäkringstekniska avsättningar och kapitalbasmedel får kommissionen anta genomförandeakter, i vilka det för varje relevant valuta anges de tekniska uppgifter som avses i punkt 1. I de genomförandeakterna ska den informationen utnyttjas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 301.2.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om tillgängligheten av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 301.3.

3. När de tekniska uppgifter som avses i punkt 1 antas av kommissionen i enlighet med punkt 2 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag utnyttja dessa tekniska uppgifter för att beräkna bästa skattning i enlighet med artikel 77, matchningsjusteringen i enlighet med artikel 77c och volatilitetsjusteringen i enlighet med artikel 77d.

När det gäller valutor och nationella marknader där den justering som avses i punkt 1 c inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska ingen volatilitetsjustering tillämpas på riskfria räntesatser för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning.

*Artikel 77f***Översyn av långsiktiga garantiåtgärder och aktieriskåtgärder**

1. Eiopa ska årligen, fram till den 1 januari 2021, rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om effekterna av tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar.

Tillsynsmyndigheterna ska under denna period årligen lämna följande uppgifter till Eiopa:

- a) Tillgången till långsiktiga garantier i försäkringsprodukter på deras nationella marknader och försäkrings- och återförsäkringsföretagens beteende som långsiktiga investerare.
- b) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, förlängningen av återhämtningsplanen i enlighet med artikel 138.4, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d.
- c) Effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d på försäkrings- och återförsäkringsföretag, både på nationell nivå och i anonym form för varje enskilt företag.
- d) Effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier och undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker på försäkrings- och återförsäkringsföretags investeringsbeteende och huruvida de tillämpar otillbörlig nedsättning av kapitalkravet.

- e) Effekterna av förlängningar av återhämtningsperioden i enlighet med artikel 138.4 på försäkrings- och återförsäkringsföretagens insatser för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet eller för att reducera riskprofilen för att efterleva solvenskapitalkravet.
- f) Om försäkrings- och återförsäkringsföretag tillämpar de övergångsåtgärder som anges i artiklarna 308c och 308d, huruvida de efterlever de infasningsplaner som avses i artikel 308e och utsikterna för ett minskat beroende av dessa övergångsåtgärder, inbegripet åtgärder som har vidtagits eller förväntas vidtas av företagen och tillsynsmyndigheterna, med beaktande av den berörda medlemsstatens lagstiftning.

2. Eiopa ska när så är lämpligt, efter samråd med ESRB och efter ett offentligt samråd, ge kommissionen ett yttrande om utvärderingen av tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar. Den utvärderingen ska göras med avseende på tillgången till långsiktiga garantier i försäkringsprodukter, försäkrings- och återförsäkringsföretagens beteende som långsiktiga investerare och, mer generellt, den finansiella stabiliteten.

3. På basis av det yttrande som överlämnats av Eiopa som avses i punkt 2 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport senast den 1 januari 2021 eller tidigare, om så är lämpligt. Rapporten ska särskilt fokusera på effekterna för

- a) skydd av försäkringstagare,
- b) de europeiska försäkringsmarknadernas stabilitet och sätt att fungera,
- c) den inre marknaden och särskilt konkurrenskraften och lika villkor på de europeiska försäkringsmarknaderna,
- d) den utsträckning i vilken försäkrings- och återförsäkringsföretag fortsätter att verka som långsiktiga investerare,
- e) tillgången på och prissättningen av livränteprodukter,
- f) tillgången på och prissättningen av konkurrerande produkter,
- g) försäkringsföretagens långsiktiga investeringsstrategier i fråga om produkter på vilka artiklarna 77b och 77c tillämpas i förhållande till strategier för andra långsiktiga garantier,
- h) konsumentval och konsumenternas riskmedvetenhet,
- i) diversifieringsgraden inom försäkringsverksamheten och försäkrings- och återförsäkringsföretagens tillgångsportfölj,
- j) den finansiella stabiliteten.

Rapporten ska dessutom bygga på tillsynserfarenhet när det gäller tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar.

4. Kommissionens rapport ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.”

24. Artikel 86 ska ersättas med följande:

”Artikel 86

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

- a) Försäkringsmatematiska och statistiska metoder för att beräkna bästa skattning enligt artikel 77.2.
- b) Metoder, principer och tekniker för att fastställa de riskfria räntesatser för relevanta durationer som ska användas vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2.

- c) De omständigheter under vilka de försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas som en helhet respektive som summa av en bästa skattning och en riskmarginal och de metoder som ska användas då de försäkringstekniska avsättningarna beräknas som en helhet som avses i artikel 77.4.
- d) De metoder och antaganden som ska användas vid beräkningen av riskmarginalen, däribland bestämningen av det belopp av medräkningsbara kapitalbasmedel som krävs för att säkra försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och kalibreringen av kapitalkostnadstillägget som avses i artikel 77.5.
- e) De klasser på vilka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser ska fördelas för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna som avses i artikel 80.
- f) De standarder som ska uppfyllas i fråga om lämpligheten, fullständigheten och riktigheten av data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna och de specifika omständigheter under vilka det vore lämpligt att använda lämpliga approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder för beräkning av bästa skattning som avses i artikel 82.
- g) Specifikationer avseende de krav som anges i artikel 77b.1, inbegripet de metoder, antaganden och standardparametrar som ska användas vid beräkning av effekterna av den dödsfallsriskstress som avses i artikel 77b.1 e.
- h) Specifikationer avseende de krav som anges i artikel 77c, inbegripet de antaganden och metoder som ska användas vid beräkning av matchningsjusteringen och den grundläggande räntedifferensen.
- i) Metoder och antaganden för beräkning av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, inbegripet en formel för beräkning av den spread som avses i punkt 2 i den artikeln.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller metoder för beräkningen av försäkringstekniska avsättningar ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

- a) De metoder som ska användas vid beräkningen av den anpassning med hänsyn till risken för motpartsfallissemang som avses i artikel 81 och som är avsedd att täcka förväntade förluster till följd av sådant fallissemang.
- b) I nödvändig utsträckning, förenklade metoder och tekniker för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna för att se till att de försäkringsmatematiska och statistiska metoder som avses i leden a och d står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som försäkrings- och återförsäkringsföretagen tar på sig, inbegripet captivebolag för försäkring eller återförsäkring.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av artikel 77b, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för godkännande av tillämpningen av en matchningsjustering enligt artikel 77b.1.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta dessa tekniska standarder för tillsyn.”

25. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

- a) Titeln ska ersättas med följande:

”Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande”

- b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller fastställandet av kapitalbasmedel ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för tillsynsmyndigheternas godkännande av tilläggs kapital i enlighet med artikel 90.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

1a. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera behandlingen av ägarintressen enligt artikel 212.2 tredje stycket, i finansiella institut och kreditinstitut avseende fastställandet av kapitalbasen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 90 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndigheternas godkännande av tilläggskapital.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

26. Artikel 97 ska ersättas med följande:

”Artikel 97

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa en förteckning över kapitalbasposter, inklusive dem som avses i artikel 96, som bedöms uppfylla kriterierna i artikel 94 med en fullständig redovisning för varje post av de egenskaper som har legat till grund för klassificeringen.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller klassificering av kapitalbasmedel ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de metoder som tillsynsmyndigheterna ska tillämpa vid godkännandeförfarandet för bedömningar och klassificeringar av poster som ingår i de egna medlen och som inte ingår i den förteckning som avses i punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Kommissionen ska regelbundet se över och vid behov uppdatera den förteckning som avses i punkt 1 med hänsyn till marknadsutvecklingen.”

27. Artikel 99 ska ersättas med följande:

”Artikel 99

Delegerade akter avseende medräkningsbara kapitalbasmedel

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

a) De kvantitativa gränsvärden som avses i artikel 98.1 och 98.2.

b) De justeringar som bör göras för att återspegla den bristande möjligheten att överföra de kapitalbasposter som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår från ett särskilt skuldsegment eller från särskilda risker (separata fonder).”

28. Följande artikel ska införas:

”Artikel 109a

Harmoniserade tekniska uppgifter till standardformler

1. Vid tillämpning av beräkningen av solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln ska ESA-myndigheterna via den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av placeringen av externa ratinginstituts (ECAI) kreditvärderingar på en objektiv skala för kreditkvalitet genom tillämpning av de kreditkvalitetsvärden som specificeras i enlighet med artikel 111.1 n.

ESA-myndigheternas gemensamma kommitté ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel och i syfte att förenkla beräkningen av den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5, förenkla beräkningen av den motpartsriskmodul som avses i artikel 105.6, utvärdera de riskreducerande tekniker som avses i artikel 101.5 och beräkna försäkringstekniska avsättningar, ska Eiopa utarbeta tekniska standarder för genomförande av

- a) förteckningar över de regionala och lokala självstyrelseorgan vilkas exponeringar ska behandlas som exponeringar mot den centrala regeringen i den jurisdiktion där de är etablerade, förutsatt att det inte förekommer några skillnader i risk mellan sådana exponeringar på grund av de regionala regeringarnas och lokala myndigheternas särskilda beskattningsrätt, och att det finns särskilda institutionella ordningar som minskar risken för fallissemang,
- b) det aktieindex som avses i artikel 106.2, i enlighet med de detaljerade kriterier som fastställs i artikel 111.1 c och o,
- c) de justeringar som ska göras för valutor som är knutna till euron i undergruppen valutarisk i artikel 105.5, i enlighet med de detaljerade kriterier för justeringar av de valutor som är knutna till euron i syfte att förenkla beräkningen av undergruppen valutarisk, såsom den fastställs i artikel 111.1 p.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

3. Eiopa ska minst en gång per kvartal offentliggöra tekniska uppgifter som inbegriper information om den symmetriska justering som avses i artikel 106.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel och i syfte att underlätta beräkningen av den teckningsriskmodul för sjukförsäkring som avses i artikel 105.4 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande, med beaktande av de beräkningar som gjorts av tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna, av standardavvikelser när det gäller medlemsstaternas särskilda nationella lagstiftningsåtgärder som gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretag att dela utbetalningar vid försäkringsfall gällande hälsorisk och som uppfyller kriterierna i punkt 5 och alla ytterligare kriterier som fastställts genom delegerade akter.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

5. De tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 4 ska endast tillämpas på de av medlemsstaternas nationella lagstiftningsåtgärder som ger försäkrings- och återförsäkringsföretag möjlighet att dela utbetalningar vid försäkringsfall gällande hälsorisk och som uppfyller följande kriterier:

- a) Mekanismen för delning av anspråk ska vara transparent och till fullo specificerad före den årsperiod till vilken den hänförs sig.
- b) Mekanismen för delning av anspråk, antalet försäkringsföretag som deltar i systemet för utjämning av hälsorisker (*Health Risk Equalisation System* – HRES) och riskkaraktären hos den affärsverksamhet som omfattas av HRES ska, för varje företag som deltar i HRES, säkerställa att volatiliteten hos de årliga förlusterna inom den affärsverksamhet som omfattas av HRES avsevärt minskas genom detta system, både avseende premier och avseende reservrisk.

- c) Den sjukförsäkring som omfattas av HRES ska vara obligatorisk och fungera helt eller delvis som ett alternativ till det skydd vid sjukdom som ingår i det lagstadgade socialförsäkringssystemet.
- d) Vid fallissemang i ett försäkringsföretag som deltar i HRES ska en eller flera medlemsstaters regeringar garantera att de till fullo tillgodoser försäkringstagarnas anspråk i det försäkringsföretag som omfattas av HRES.

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som anger de ytterligare kriterier som arrangemangen i de nationella lagstiftningsåtgärderna ska uppfylla, och metod och krav för beräkningen av de standardavvikelser om avses i punkt 4 i den här artikeln.”

29. Artikel 111 ska ersättas med följande:

”Artikel 111

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande avseende artiklarna 103–109

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:
  - a) En standardformel i enlighet med artiklarna 101 och 103–109.
  - b) Undergrupper som är nödvändiga eller som mer exakt täcker de risker som omfattas av riskmoduler enligt artikel 104 och följande uppdateringar.
  - c) Metoder, antaganden och standardparametrar som ska kalibreras till den konfidensnivå som avses i artikel 101.3 och som ska tillämpas vid beräkningen av var och en av de riskmoduler eller undergrupper inom ramen för det primära solvenskapitalkravet som fastställs genom artiklarna 104, 105 och 304, mekanismen för symmetrisk justering och den lämpliga tidsperioden, uttryckt i månader, i enlighet med artikel 106 samt det lämpliga sättet för att integrera metoden i artikel 304 i solvenskapitalkravet beräknat i enlighet med standardformeln.
  - d) Korrelationsparametrarna, om nödvändigt inklusive parametrarna i bilaga IV samt förfarandena för att uppdatera dessa parametrar.
  - e) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder riskreduceringstekniker: metoder och antaganden som ska användas vid bedömningen av förändringar av berörda företags riskprofil och vid justeringar av beräkningen av solvenskapitalkravet.
  - f) Kvalitativa kriterier som de riskreduceringstekniker som avses i led e ska uppfylla för att säkerställa att respektive risk faktiskt har överförts till tredje part.
  - fa) Den metod och de parametrar som ska användas för att bedöma kapitalkravet för motpartsrisk i fall av exponeringar mot kvalificerade centrala motparter; de parametrarna säkerställer konsekvens med behandlingen av sådana exponeringar för kreditinstitut och finansinstitut i den mening som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013.
  - g) Metoder och parametrar för bedömningen av kapitalkravet för operativ risk enligt artikel 107, inklusive den procentsats som avses i artikel 107.3.
  - h) De metoder och justeringar som ska användas för att återspegla försäkrings- och återförsäkringsföretagens minskade möjligheter till riskdiversifiering i samband med separerade fonder.
  - i) Den metod som ska användas vid beräkningen av justeringsbeloppet för förlustreducering genom försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skatter som fastställs i artikel 108.
  - j) Deluppsättningen av standardparametrar inom teckningsriskmodulerna för skade-, liv- och sjukförsäkring som får ersättas av företagsspecifika parametrar enligt artikel 104.7.

- k) Kriterier gällande de standardiserade metoder som försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska använda för att beräkna de företagsspecifika parametrar som avses i led j och kriterier i fråga om de använda uppgifternas fullständighet, exakthet och tillämplighet som ska uppfyllas innan tillsynsmyndigheterna kan ge sitt godkännande, tillsammans med förfarandet för ett sådant godkännande.
- l) De förenklade beräkningarna för specifika riskmoduler och undergrupper av riskmoduler samt de kriterier som det ska krävas att försäkrings- och återförsäkringsföretag, inklusive captivebolag för försäkring eller återförsäkring, uppfyller för att de ska vara berättigade enligt artikel 109 att använda någon av dessa förenklade beräkningar.
- m) Det angreppssätt som ska användas för anknutna företag i den mening som avses i artikel 212 vid beräkningen av solvenskapitalkravet, särskilt beräkningen av undergruppen aktierisk som avses i artikel 105.5, med beaktande av den förmodat minskade volatiliteten för värdet på dessa anknutna företag på grund av de investeringarnas strategiska natur och det inflytande som företaget med ägarintresse har över dessa anknutna företag.
- n) Hur de externa ratinginstitutens externa kreditvärderingar ska användas vid beräkningen av solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln och placeringen av externa kreditvärderingar på den skala för kreditkvalitet som avses i artikel 109a.1, vilket ska vara förenligt med utnyttjandet av externa ratinginstituts (ECAI) kreditvärderingar vid beräkningen av kapitalkraven för kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i det direktivet.
- o) Detaljerade kriterier för det aktieindex som avses i artikel 109a.2 c.
- p) Detaljerade kriterier för justeringar av de valutor som är knutna till euron i syfte att förenkla beräkningen av undergruppen valutarisk som avses i artikel 109a.2 d.
- q) Villkoren för den kategorisering av regionala och lokala självstyrelseorgan som avses i artikel 109a.2 a.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndigheternas godkännande av företagsspecifika parametrar som avses i punkt 1 k.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen göra en bedömning av lämpligheten för de metoder, antaganden och standardparametrar som används vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet. Kommissionen ska ta särskild hänsyn till tillgångsklassernas och de finansiella instrumentens resultat, beteendet hos dem som investerar i dessa tillgångar och finansiella instrument samt utvecklingen när det gäller fastställande av internationella standarder för finansiella tjänster. Granskningen av vissa tillgångsklasser får prioriteras. Kommissionen ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag till ändringar av detta direktiv eller av delegerade eller genomförandeakter som antagits enligt detta direktiv.

4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller solvenskapitalkravet ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att definiera kvantitativa gränser och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet för det fall att dessa risker inte täcks i tillräcklig utsträckning av en undergrupp till en riskmodul.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

De tekniska standarderna för tillsyn ska tillämpas på de tillgångar som täcker de försäkringstekniska avsättningarna med undantag av tillgångar som innehas med avseende på livförsäkringsavtal för vilka försäkringstagarna står för placeringens risk. De ska ses över av kommissionen i ljuset av utvecklingen av standardformeln och på de finansiella marknaderna.”

30. Artikel 114 ska ersättas med följande:

”Artikel 114

Delegerade akter och tekniska standarder för genomförande avseende de interna modellerna för solvenskapitalkravet

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

- a) Anpassningar av de standarder som anges i artiklarna 120–125 mot bakgrund av det begränsade tillämpningsområdet som avses i ansökningar om tillämpning av partiella interna modeller.
- b) Det sätt genom vilket en partiell intern modell helt och fullt ska integreras i solvenskapitalkravets standardformel enligt artikel 113.1 c och kraven för användningen av alternativa integreringstekniker.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden när det gäller

- a) godkännande av en intern modell i enlighet med artikel 112, och
- b) godkännande av större ändringar av en intern modell och ändringar av det styrdokument för ändringar av interna modeller som avses i artikel 115.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

31. Artikel 127 ska ersättas med följande:

”Artikel 127

Delegerade akter avseende artiklarna 120–126

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a avseende artiklarna 120–126 i syfte att ytterligare förbättra bedömningen av riskprofil och ledning när det gäller försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter, beträffande användningen av interna modeller i hela unionen.”

32. Artikel 129 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 d ska leden i, ii och iii ersättas med följande:

- i) 2 500 000 EUR för skadeförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag, utom i de fall alla eller vissa av de risker som ingår i klasserna 10–15 under del A i bilaga I täcks, varvid beloppet inte får underskrida 3 700 000 EUR.
- ii) 3 700 000 EUR för livförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag.
- iii) 3 600 000 EUR för återförsäkringsföretag, utom i fråga om captivebolag för återförsäkring, varvid minimikapitalkravet inte får understiga 1 200 000 EUR.”

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter, under en tidsperiod som löper ut senast 31 december 2017, kräver att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska tillämpa de procentsatser som anges i första stycket endast på ett företags solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2.”

c) I punkt 4 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Vid beräkningen av de gränser som avses i punkt 3 ska företagen inte vara ålagda att beräkna solvenskapitalkravet varje kvartal.”

d) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

"5. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om de bestämmelser och den praxis som medlemsstaterna respektive tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkterna 1–4."

33. Artikel 130 ska ersättas med följande:

"Artikel 130

Delegerade akter

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att precisera den beräkning av minimikapitalkravet som avses i artiklarna 128 och 129."

34. I artikel 131 första stycket ska datumen "31 oktober 2012" och "31 oktober 2013" ersättas med datumen "31 december 2015" respektive "31 december 2016".

35. Artikel 135 ska ersättas med följande:

"Artikel 135

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn avseende kvalitativa krav

1. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera kvalitativa krav inom följande områden:

- a) Påvisande, mätning, övervakning och hantering av risker i samband med placeringar i anslutning till artikel 132.2 första stycket.
- b) Påvisande, mätning, övervakning och hantering av specifika risker i samband med derivatinstrument och sådana tillgångar som avses i artikel 132.4 andra stycket och fastställande av i vilken utsträckning användning av sådana tillgångar bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning i enlighet med artikel 132.4 tredje stycket.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

- a) De krav som de företag som ompaketerar lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller sponsorer) måste uppfylla för att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska få investera i värdepapper eller instrument av denna typ som getts ut efter den 1 januari 2011, inklusive krav som säkerställer att originatorerna, sponsorerna eller de ursprungliga långivarna på löpande basis upprätthåller ett väsentligt ekonomiskt intresse netto som under inga omständigheter får understiga 5 procent.
- b) Kvalitativa krav som måste uppfyllas av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i dessa värdepapper eller instrument.
- c) Specificering av de omständigheter enligt vilka ett proportionerligt ytterligare kapitalkrav får åläggas vid överträdelse av kraven som fastställs i leden a och b i denna punkt, utan hinder av artikel 101.3.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller punkt 2 c, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera metoderna för beräkning av ett proportionerligt ytterligare kapitalkrav.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

36. Artikel 138.4 ska ersättas med följande:

"4. Om Eiopa, efter samråd med ESRB när så är lämpligt, fastställer att det råder exceptionellt svåra förhållanden som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser, får tillsynsmyndigheten förlänga perioden i punkt 3 andra stycket för berörda företag med en period på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet de försäkringstekniska avsättningarnas genomsnittliga löptid.

Utan att det påverkar Eiopas befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa vid tillämpningen av denna punkt på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten fastställa när det föreligger exceptionellt svåra förhållanden. Den berörda tillsynsmyndigheten får lämna in en begäran om försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser sannolikt inte kommer att uppfylla ett av de krav som fastställs i punkt 3. Exceptionellt svåra förhållanden föreligger om den finansiella situationen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser allvarligt eller negativt påverkas av en eller flera av följande förutsättningar:

- a) Ett kursfall på de finansiella marknaderna som är oförutsett, kraftigt och tvärt.
- b) Förhållanden med ihållande låga räntor.
- c) Katastrofer med stora efterverkningar.

Eiopa ska i samarbete med den berörda tillsynsmyndigheten regelbundet bedöma huruvida de förutsättningar som avses i andra stycket fortfarande är tillämpliga. Eiopa ska i samarbete med den berörda tillsynsmyndigheten förklara när exceptionellt svåra förhållanden inte längre föreligger.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som avses i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades.”

37. Artikel 143 ska ersättas med följande:

”Artikel 143

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn avseende artikel 138.4

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som kompletterar de olika typerna av svåra förhållanden och närmare anger de faktorer och kriterier som ska beaktas av Eiopa vid fastställandet av när det föreligger exceptionellt svåra förhållanden och av tillsynsmyndigheterna vid fastställandet av förlängningen av återhämtningsperioden i enlighet med artikel 138.4.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller artiklarna 138.2, 139.2 och 141, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera åtgärdsplaner som avses i artikel 138.2 och finansiella saneringsplaner enligt artikel 139.2 samt med avseende på artikel 141, och därvid vara uppmärksam på att inte förorsaka procykliska effekter.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

38. Artikel 149 ska ersättas med följande:

”Artikel 149

Ändringar av risker eller åtaganden

Varje ändring som ett försäkringsföretag avser att göra av de uppgifter som avses i artikel 147 ska omfattas av det förfarande som föreskrivs i artiklarna 147 och 148.”

39. Artikel 155 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Vidare får tillsynsmyndigheten i hem- eller värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.”

b) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eiopa om det antal och de olika typer av fall som lett till vägran enligt artiklarna 146 och 148, eller där åtgärder har vidtagits enligt punkterna 3 och 4 i den här artikeln.”

40. Följande stycke ska införas efter första stycket i artikel 158.2:

”Vidare får tillsynsmyndigheten i hem- eller värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.”

41. Artikel 159 ska ersättas med följande:

”Artikel 159

Statistik om gränsöverskridande verksamhet

Varje försäkringsföretag ska, uppdelat på verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten och verksamhet som bedrivs inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om summan av premier, försäkringsersättningar och provisioner, utan avdrag för återförsäkring och angivna per medlemsstat, enligt följande:

a) För skadeförsäkring: per försäkringsklass i enlighet med den relevanta delegerade akten.

b) För livförsäkring: för var och en av försäkringsklasserna i enlighet med den relevanta delegerade akten.

Vad gäller bilaga I, del A, klass 10, med uteslutande av fraktförarens ansvar, ska det berörda företaget också informera tillsynsmyndigheten om skadefrekvens och genomsnittliga försäkringsersättningar.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska inom rimlig tid vidarebefordra en sammanställning av de uppgifter som avses i första och andra styckena till tillsynsmyndigheterna i varje berörd medlemsstat på deras begäran.”

42. Artikel 172 ska ersättas med följande:

”Artikel 172

Likvärdighet avseende försäkringsföretag

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som specificerar kriterierna för att bestämma om den solvensordning i ett tredjeland som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I.

2. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 1 har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa enligt artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning i ett tredjeland som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I i detta direktiv.

De delegerade akterna ska regelbundet ses över för att beakta alla väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I och tillsynsordningen i tredjelandet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

3. Om solvensordningen i ett tredjeland enligt punkt 2 har bedömts vara likvärdig med den i detta direktiv, ska återförsäkringsavtal som ingås med företag som har sitt huvudkontor i det tredjelandet behandlas på samma sätt som återförsäkringsavtal med företag som är auktoriserade enligt detta direktiv.

4. Genom undantag från punkt 2, och även om de kriterier som fastställts i enlighet med punkt 1 inte har uppfyllts, får kommissionen under en begränsad tidsperiod, i enlighet med artikel 301a, och med bistånd av Eiopa enligt artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredje landet är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, om det tredjelandet uppfyller åtminstone följande kriterier:

- a) Det har ingått ett åtagande gentemot unionen om att anta och tillämpa en solvensordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 2, innan den perioden löper ut, och om att inleda bedömningsförfarandet.
- b) Det har inrättat ett arbetsprogram för att uppfylla åtagandet som avses i led a.
- c) Det har avsatt tillräckligt med resurser för att uppfylla åtagandet som avses i led a.
- d) Det har en solvensordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens.
- e) Det har ingått skriftliga överenskommelser om att samarbeta och utbyta konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter.
- f) Det har ett oberoende tillsynssystem.
- g) Det har fastställt skyldigheter avseende sekretess för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning, särskilt när det gäller utbyte av information med Eiopa och tillsynsmyndigheter.

I alla delegerade akter om tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. De delegeradeakterna ska ses över regelbundet på basis av lägesrapporter från det berörda tredjelandet, vilka ska läggas fram för och bedömas av kommissionen varje år. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de lägesrapporterna.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de villkor som fastställs i första stycket.

5. Den begränsade period som avses i första stycket i punkt 4 ska upphöra den 31 december 2020 eller det datum då tillsynsordningen för det tredjelandet, i enlighet med punkt 2, har bedömts vara likvärdig med den som fastställs i avdelning I, beroende på vilket som infaller först.

Denna period kan förlängas till ett år, om detta är nödvändigt för att Eiopa och kommissionen ska kunna genomföra bedömningen av likvärdighet enligt punkt 2.

6. Återförsäkringsavtal som ingås med företag med huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning har bedömts som tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 4, ska behandlas på samma sätt som i punkt 3. Artikel 173 ska även tillämpas på återförsäkringsföretag med huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning har bedömts som tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 4.”

43. Artikel 176 ska ersättas med följande:

”Artikel 176

Information från medlemsstaterna till kommissionen och Eiopa

Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska underrätta kommissionen, Eiopa och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om varje auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka ett tredjelands lag gäller.

Underrättelsen ska också innehålla en uppgift om den berörda företagsgruppens struktur.

När ett företag, som omfattas av ett tredjelands lagstiftning, förvärvar ett innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i unionen så att detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle bli ett dotterföretag till det tredjelandsföretaget, ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten underrätta kommissionen, Eiopa och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om detta.”

44. Artikel 177.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eiopa om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkrings- eller återförsäkringsföretag mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland eller vid pågående verksamhet i ett tredjeland.”

45. Artikel 210.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att närmare specificera bestämmelserna som avses i punkt 1 i den här artikeln i fråga om övervakning, hantering och kontroll av risker till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet.”

46. Artikel 211.2 och 211.3 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera följande kriterier för tillsynsmyndigheternas godkännande:

- a) Auktorisationens omfattning.
- b) Obligatoriska villkor som ska ingå i alla ingångna avtal.
- c) De lämplighetskrav som avses i artikel 42 för specialföretagets ledningspersonal.
- d) Lämplighetskrav för aktieägare eller medlemmar med kvalificerat innehav i specialföretaget.
- e) Sunda rutiner för administration och redovisning, adekvata rutiner för intern kontroll och krav för riskhanteringen.
- f) Informationskrav vad beträffar redovisning, uppgifter för stabilitetstillsyn och statistik.
- g) Solvenskrav.

2a. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av artikel 211.1 och 211.2 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndighetens godkännande av etablering av specialföretag och för de format och modeller som ska användas med avseende på punkt 2 f.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

2b. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 211.1 och 211.2 får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för att specificera de tillämpliga förfarandena för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna, i de fall där det specialföretag som övertar risker från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är etablerat i en annan medlemsstat än den där försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är auktoriserat.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Specialföretag som auktoriserats före den 31 december 2015 ska omfattas av lagen i den medlemsstat som auktoriserat specialföretaget. All ny verksamhet som ett specialföretag startar efter det datumet ska emellertid omfattas av punkterna 1, 2 och 2a.”

47. I artikel 212.1 ska led e ersättas med följande:

”e) tillsynskollegium: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och underlättande av beslutsfattande avseende tillsynen över en grupp.”

48. Artikel 216 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycken läggas till:

”I sådana fall ska tillsynsmyndigheten ange motiven till sitt beslut för både grupp-tillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på unionsnivå. Grupp-tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a.

Artiklarna 218–258 ska gälla i tillämpliga delar om inte annat följer av punkterna 2–6 i den här artikeln.”

b) Punkt 4 tredje stycket ska ersättas med följande:

”Tillsynsmyndigheten ska ange motiven till sådana beslut för både företaget och grupp-tillsynsmyndigheten. Grupp-tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a.”

c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera under vilka förhållanden beslut enligt punkt 1 i den här artikeln får fattas.”

49. Artikel 217 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”I sådana fall ska tillsynsmyndigheterna ange motiven till sin överenskommelse för både grupp-tillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på unionsnivå. Grupp-tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera under vilka förhållanden beslut som avses i punkt 1 i den här artikeln får fattas.”

50. Artikel 227 ska ersättas med följande:

”Artikel 227

Likvärdighet avseende anknutna försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland

1. När solvensen på grupp-nivå beräknas för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland i enlighet med artikel 233, ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland endast vid den beräkningen behandlas som ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

Om det tredjeland där det företaget har sitt huvudkontor emellertid kräver att det ska vara auktoriserat och ålägger det en solvensordning som är minst likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI, får medlemsstaterna dock föreskriva att det i fråga om detta företag vid beräkningen ska beaktas det solvenskapitalkrav och de kapitalbasposter som får medräknas för att täcka det krav som fastställs av det berörda tredjelandet.

2. Om inga delegerade akter antagits i enlighet med punkterna 4 eller 5 i den här artikeln ska kontrollen av att ordningen i tredjelandet är minst likvärdig utföras av grupp-tillsynsmyndigheten, antingen på eget initiativ eller på begäran av företaget med ägarintresse. Eiopa ska bistå grupp-tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska i samband med detta, och med bistånd av Eiopa, samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar sitt beslut. Det beslutet ska fattas i enlighet med de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3. Grupp-tillsynsmyndigheten ska inte fatta något beslut avseende ett tredjeland som strider mot något beslut som tidigare fattats avseende detta tredjeland, såvida det inte är nödvändigt att beakta väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I kapitel VI och tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheter inte samtycker till det beslut som fattats i enlighet med andra stycket får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom tre månader efter det att grupp-tillsynsmyndigheten meddelat beslutet. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som specificerar kriterierna för att bedöma huruvida tillsynsordningen i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, kapitel VI.

4. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3 har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att tillsynsordningen i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI.

De delegerade akterna ska regelbundet ses över för att ta hänsyn till väsentliga ändringar av tillsynsordningen i avdelning I kapitel VI och den tillsynsordning som gäller i tredjelandet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

5. Genom undantag från punkt 4, och även när de kriterier som fastställts i enlighet med punkt 3 inte har uppfyllts, får kommissionen under den tidsperiod som avses i punkt 6 i enlighet med artikel 301a, samt med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på företag med huvudkontor i det tredjelandet är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI, när:

- a) Det kan påvisas att en solvensordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 4 för närvarande tillämpas eller kan antas och tillämpas av tredjelandet.
- b) Tredjelandet har en solvensordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens.
- c) Tredjelandets lagstiftning i princip tillåter samarbete och utbyte av konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter.
- d) Tredjelandet har ett oberoende tillsynssystem.
- e) Tredjelandet har fastställt skyldigheter avseende tystnadsplikt för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

6. Den ursprungliga tidsperioden för det beslut om tillfällig likvärdighet som avses i punkt 5 ska vara 10 år om inte, innan den perioden löpt ut,

- a) den delegerade akten har återkallats,
- b) en delegerad akt har antagits i enlighet med punkt 4 med effekten att tillsynsordningen i det tredjelandet bedömts vara likvärdig med den som fastställs i avdelning I kapitel VI.

Beslutet om tillfällig likvärdighet ska förnyas för ytterligare tioårsperioder om de kriterier som avses i punkt 5 fortfarande uppfylls. Kommissionen ska anta alla sådana delegerade akter enligt artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

I alla delegerade akter som fastställer tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. Kommissionen ska regelbundet se över sådana delegerade akter. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de besluten. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om varje översyn som utförs och ska rapportera slutsatserna till parlamentet.

7. När det i enlighet med punkt 5 har antagits en delegerad akt som fastställer att tillsynsordningen i ett tredjeland är tillfälligt likvärdig, ska detta tredjeland bedömas som likvärdigt vid tillämpningen av punkt 1 andra stycket.”

51. Artikel 231 ska ersättas med följande:

”Artikel 231

Gruppintern modell

1. Om en ansökan om tillstånd att med en intern modell beräkna både det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag, eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska de berörda tillsynsmyndigheterna samarbeta vid beslutet om huruvida ett sådant tillstånd ska beviljas och om eventuella särskilda villkor för tillståndet.

Ansökan som avses i första stycket ska lämnas över till grupp-tillsynsmyndigheten.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta och överlämna den fullständiga ansökan till de övriga medlemmarna av tillsynskollegiet.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom sex månader från den dag då grupp-tillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan.

3. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den period på sex månader som avses i punkt 2 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska grupp-tillsynsmyndigheten uppskjuta beslutet och invänta ett eventuellt beslut som får fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet ska inte hänskjutas till Eiopa efter det att sexmånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Om det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 avvisas ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna sexmånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

4. Eiopa får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av den gemensamma beslutsprocess som avses i punkt 2, med beaktande av de ansökningar om tillstånd som avses i punkt 1 och i syfte att underlätta gemensamma beslut.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

5. Om de berörda tillsynsmyndigheterna har fattat ett gemensamt beslut enligt punkt 2, ska grupp-tillsynsmyndigheten ge sökanden ett dokument där skälen till fullo anges.

6. Om inget gemensamt beslut antas inom sex månader från den dag då gruppen mottog den fullständiga ansökan ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till de synpunkter och reservationer som övriga berörda tillsynsmyndigheter lämnat under den sexmånadersperioden.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska ge sökanden och övriga berörda tillsynsmyndigheter ett dokument med det fullständigt motiverade beslutet.

Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

7. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna finner att riskprofilen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står under dess tillsyn avviker väsentligt från de antaganden som ligger bakom den interna modell som godkänts på gruppnivå, får den myndigheten i enlighet med artikel 37, så länge som företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som myndigheten framfört, fastställa ett kapitaltillägg för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget utöver det solvenskapitalkrav som blir resultatet med tillämpning av den interna modellen.

Om under särskilda omständigheter ett sådant kapitaltillägg inte skulle vara en lämplig lösning, får tillsynsmyndigheten kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt den standardformel som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 2. I enlighet med artikel 37.1 a och c får tillsynsmyndigheten för detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag fastställa ett kapitaltillägg till solvenskapitalkravet utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

Tillsynsmyndigheten ska motivera sådana beslut som avses i första och andra styckena för såväl försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som övriga medlemmar av tillsynskollegiet.

Eiopa får utfärda riktlinjer för att se till att denna punkt tillämpas på ett konsekvent och enhetligt sätt.”

52. I artikel 232 första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”Vid avgörandet av om ett sammanställt solvenskapitalkrav på gruppnivå tillräckligt väl motsvarar gruppens riskprofil ska grupptillsynsmyndigheten särskilt uppmärksamma de fall då sådana omständigheter som avses i artikel 37.1 a–d kan uppkomma på gruppnivå, särskilt i följande fall:”

53. I artikel 232 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8 gälla i tillämpliga delar.”

54. I artikel 233.6 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8 gälla i tillämpliga delar.”

55. Artikel 234 ska ersättas med följande:

”Artikel 234

Delegerade akter avseende artiklarna 220–229 och 230–233

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att närmare specificera de försäkringstekniska principerna och metoderna i artiklarna 220–229 och tillämpningen av artiklarna 230–233, med beaktande av den ekonomiska karaktären hos vissa juridiska strukturer.”

56. Artikel 237 ska ersättas med följande:

”Artikel 237

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: beslut om ansökningar

1. I fråga om ansökningar om tillstånd att omfattas av bestämmelserna i artiklarna 238 och 239 ska de berörda tillsynsmyndigheterna inom tillsynskollegiet samarbeta fullt ut för att besluta om huruvida det tillstånd som söks ska meddelas eller ej samt för att fastställa eventuella särskilda villkor som ska gälla för det.

Ansökan som avses i första stycket ska endast överlämnas till den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget. Den tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de övriga medlemmarna av tillsynskollegiet och vidarebefordra den fullständiga ansökan till dem.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom tre månader från den dag då samtliga tillsynsmyndigheter i kollegiet mottog den fullständiga ansökan.

3. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den period på tre månader som avses i punkt 2 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska grupp-tillsynsmyndigheten uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som får fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att tremånadersperioden har löpt ut, eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Om det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 avisas ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet. Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna tremånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

4. Eiopa får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av den gemensamma beslutsprocess som avses i punkt 2, med beaktande av de ansökningar om tillstånd som avses i punkt 1, och i syfte att underlätta gemensamma beslut.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

5. Om de berörda tillsynsmyndigheterna har fattat ett gemensamt beslut som avses i punkt 2, ska den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget tillhandahålla sökanden ett beslut där skälen till fullo anges. Detta gemensamma beslut ska betraktas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

6. Om inget gemensamt beslut fattats av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tremånadersperiod som anges i punkt 2 ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Under den perioden ska grupp-tillsynsmyndigheten vederbörligen beakta följande:

- a) Synpunkter och reservationer från berörda tillsynsmyndigheter.
- b) Reservationer från andra tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avsteg från reservationerna från andra berörda tillsynsmyndigheter. Grupp-tillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter. Detta beslut ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.”

57. Artikel 238.4 ska ersättas med följande:

”4. Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att nå en överenskommelse om förslaget från den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget eller om eventuella andra åtgärder.

Överenskommelsen ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.”

58. Artikel 238.5 ska ersättas med följande:

”5. Om tillsynsmyndigheten och grupp-tillsynsmyndigheten är av skiljaktig mening får endera tillsynsmyndigheten inom en månad från tillsynsmyndighetens förslag hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats i den artikeln, och ska fatta sitt beslut inom en månad från hänskjutandet. Denna period på en månad ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen. Frågan får inte hänskjutas till Eiopa efter det att den tidsfrist som avses i detta stycke har löpt ut, eller efter det att en överenskommelse har uppnåtts inom tillsynskollegiet i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat detta dotterföretag ska uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut.

Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet.”

59. I artikel 239 ska följande punkt läggas till:

”4. Tillsynsmyndigheten eller grupp-tillsynsmyndigheten får hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 när de är av skiljaktiga meningar

- a) om godkännandet av återhämtningsplanen, inklusive varje förlängning av denna, inom den fyramånadersperiod som avses i punkt 1, eller
- b) om godkännandet av de föreslagna åtgärderna inom den period på en månad som avses i punkt 2.

I de fallen får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln, och ska fatta sitt beslut inom en månad från hänskjutandet.

Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa

- a) efter det att den period på fyra månader respektive en månad som avses i första stycket har löpt ut,
- b) efter det att en överenskommelse har nåtts inom tillsynskollegiet i enlighet med punkt 1 andra stycket eller punkt 2 andra stycket,
- c) i krissituationer som avses i punkt 2.

Denna period på fyra månader eller en månad ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat det dotterföretaget ska uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt slutgiltiga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet.”

60. Artikel 241 ska ersättas med följande:

”Artikel 241

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: delegerade akter

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a och specificera följande:

- a) Kriterier för att bedöma om de villkor som anges i artikel 236 är uppfyllda.
- b) Kriterier för att bedöma vad som ska betraktas som krissituationer, enligt artikel 239.2.
- c) De förfaranden tillsynsmyndigheterna ska följa när de utbyter information, utövar sina befogenheter och uppfyller sina förpliktelser enligt artiklarna 237–240.”

61. Artikel 242.1 ska ersättas med följande:

”1. Senast den 31 december 2017 ska kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av avdelning III, särskilt av tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegiet, dess funktionsduglighet och tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, och ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, om lämpligt åtföljd av förslag till ändringar av detta direktiv.”

62. I artikel 242.2 ska datumet ”31 oktober 2015” ersättas med datumet ”31 december 2018”.

63. Artikel 244.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på punkterna 2 och 3 i den här artikeln i fråga om definition av väsentliga riskkoncentrationer.

5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller tillsyn över riskkoncentrationer ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att med avseende på punkt 3 specificera identifiering av väsentliga riskkoncentrationer och besluta om lämpliga tröskelvärden.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av, med avseende på punkt 2, blanketter och mallar för rapportering av sådana riskkoncentrationer.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.”

64. Artikel 245.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på punkterna 2 och 3 i den här artikeln i fråga om definition av väsentliga transaktioner inom en grupp.

5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller tillsyn över transaktioner inom en grupp får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med avseende på punkt 3 för att specificera identifiering av väsentliga transaktioner inom en grupp.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av, med avseende på punkt 2, förfarandena, blanketter och mallar för rapportering av sådana transaktioner inom en grupp.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.”

65. Artikel 247.3–247.7 ska ersättas med följande:

”3. I särskilda fall får de berörda tillsynsmyndigheterna, på begäran från någon av de andra tillsynsmyndigheterna, fatta ett gemensamt beslut att göra avsteg från de kriterier som anges i punkt 2 om det vore olämpligt att tillämpa dessa kriterier med hänsyn till gruppens struktur och den relativa omfattningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter i olika länder och utse en annan tillsynsmyndighet till grupptillsynsmyndighet.

I det avseendet får varje berörd tillsynsmyndighet begära att frågan om huruvida kriterierna i punkt 2 är lämpliga tas upp till diskussion. En sådan diskussion ska inte äga rum mer än en gång per år.

De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om valet av grupp-tillsynsmyndighet inom tre månader från det att diskussionen om frågan begärdes. Innan de berörda tillsynsmyndigheterna fattar sitt beslut ska de ge företagsgruppen möjlighet att yttra sig.

Den utsedda grupp tillsynsmyndigheten ska till gruppen överlämna det gemensamma beslutet tillsammans med en fullständig motivering.

4. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tremånadersperiod som avses i punkt 3 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska de berörda tillsynsmyndigheterna uppskjuta sitt gemensamma beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det gemensamma beslutet ska anses avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna tremånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

5. Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad efter ett hänskjutande av ärendet enligt punkt 4. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att tremånadersperioden har löpt ut, eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Den utsedda grupp tillsynsmyndigheten ska till gruppen och tillsynskollegiet överlämna det gemensamma beslutet tillsammans med en fullständig motivering.

6. Om inget gemensamt beslut kunnat fattas ska uppgiften som grupp tillsynsmyndighet utföras av den tillsynsmyndighet som fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

7. Eiopa ska åtminstone årligen underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om eventuella betydande svårigheter som uppstått vid tillämpningen av punkterna 2, 3 och 6.

Om någon sådan betydande svårighet uppstår vid tillämpningen av de kriterier som fastställts i punkterna 2 och 3 i denna artikel, ska kommissionen anta delegerade akter enligt artikel 301a som ytterligare specificerar dessa kriterier.”

66. Artikel 248 ska ändras på följande sätt:

a) Följande stycke ska läggas till i punkt 2:

”Om grupp tillsynsmyndigheten inte utför de uppgifter som avses i punkt 1 eller om medlemmarna i tillsynskollegiet inte samarbetar i den utsträckning som krävs enligt denna punkt, kan någon av de berörda tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.”

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Tillsynskollegiet ska bestå av grupp tillsynsmyndigheten, tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater där något dotterföretags huvudkontor är beläget och Eiopa i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Om det uppstår delade meningar om upprättandet av samordningsöverenskommelserna får en medlem av tillsynskollegiet hänskjuta frågan till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln. Grupp tillsynsmyndigheten ska fatta sitt slutgiltiga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Grupp tillsynsmyndigheten ska vidarebefordra beslutet till andra berörda tillsynsmyndigheter.”

d) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

”Utan att det påverkar de rättigheter och skyldigheter som tilldelats grupp tillsynsmyndigheten och andra tillsynsmyndigheter genom detta direktiv, får samordningsöverenskommelserna fastställa ytterligare uppgifter för grupp tillsynsmyndigheten, andra tillsynsmyndigheter eller Eiopa i fall där detta resulterar i en effektivare grupp tillsyn och inte försämrar kollegiemedlemmarnas tillsynsverksamhet när det gäller deras enskilda ansvar.”

e) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. Eiopa ska utarbeta riktlinjer för hur tillsynskollegierna ska fungera operativt, vilka ska baseras på omfattande granskning av konvergensgraden i deras arbete. Sådana granskningar ska göras minst vart tredje år. Medlemsstaterna ska se till att grupp tillsynsmyndigheten till Eiopa överlämnar informationen om hur tillsynskollegierna fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått och som är relevanta för granskningarna.

För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordningen mellan tillsynsmyndigheter får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att på basis av de riktlinjer som avses i första stycket närmare specificera hur tillsynskollegierna ska fungera operativt.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordningen mellan tillsynsmyndigheter ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med avseende på punkterna 1–6 för att specificera samordningen av grupp tillsynen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

8. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på definitionen av *betydande filial*.”

67. Artikel 249 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”För att dessa tillsynsmyndigheter, inklusive grupp tillsynsmyndigheten, ska ha säkerställd tillgång till lika mycket relevant information ska de, utan att det påverkar deras respektive ansvarsområden och oavsett om de är etablerade i samma medlemsstat eller ej, till varandra överlämna sådan information för att möjliggöra och underlätta för de övriga myndigheterna att fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv. I det avseendet ska de berörda tillsynsmyndigheterna och grupp tillsynsmyndigheten utan dröjsmål överlämna all information till varandra så snart den blir tillgänglig eller på begäran utbyta information. Den information som avses i detta stycke omfattar, men är inte begränsad till, information om åtgärder som har vidtagits av gruppen och tillsynsmyndigheterna samt information som har lämnats av gruppen.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. När en tillsynsmyndighet inte har meddelat relevanta uppgifter eller en begäran om samarbete, särskilt för att utbyta relevanta uppgifter, har avslagits eller inte föranlett någon reaktion inom två veckor, får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa.

När ärendet hänskjuts dit får Eiopa, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget, agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordning och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) vilka uppgifter som ska insamlas systematiskt av grupp tillsynsmyndigheten och spridas till övriga berörda tillsynsmyndigheter eller överlämnas till grupp tillsynsmyndigheten av övriga berörda tillsynsmyndigheter,

b) vilka uppgifter som är väsentliga eller relevanta för tillsynen på gruppnivå i syfte att öka enhetligheten i tillsynsrapporteringen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning när det gäller samordningen och utbytet av information mellan tillsynsmyndigheterna ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden och mallar för överlämnande av uppgifter till grupp tillsynsmyndigheten samt förfarandet för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter enligt bestämmelserna i denna artikel.

Eiopa ska till kommissionen överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

68. Artikel 250 ska ändras på följande sätt:

”Artikel 250

Samråd mellan tillsynsmyndigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248, ska berörda tillsynsmyndigheter, innan de fattar beslut som är av betydelse för andra tillsynsmyndigheters tillsynsuppgifter, samråda med varandra inom tillsynskollegiet i fråga om följande:

- a) Förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp som kräver tillsynsmyndigheternas godkännande eller auktorisation.
- b) Beslutet om förlängningen av återhämtningsplanen enligt artikel 138.3 och 138.4.
- c) Betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som vidtagits av tillsynsmyndigheterna, däribland fastställande av kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet enligt artikel 37 och införande av begränsningar av användningen av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

I frågor som avses i punkterna b och c i första stycket ska samråd alltid ske med grupp-tillsynsmyndigheten.

Därutöver ska de berörda tillsynsmyndigheterna samråda med varandra innan de fattar ett beslut som bygger på information från andra tillsynsmyndigheter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248 får en tillsynsmyndighet besluta att avstå från samråd med andra tillsynsmyndigheter i brådskande fall eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta övriga berörda tillsynsmyndigheter.”

69. I artikel 254.2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska föreskriva att deras myndigheter med ansvar för utövande av grupp-tillsyn ska ha tillgång till all information som är relevant för syftet med den tillsynen, oavsett vilken typ av företag informationen gäller. Artikel 35.1–35.5 ska gälla i tillämpliga delar.

Grupptillsynsmyndigheten får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen till en frekvens som är kortare än ett år på gruppnivå om alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen omfattas av begränsningen i enlighet med artikel 35.6, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.

Grupptillsynsmyndigheten får bevilja undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post på gruppnivå om alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen omfattas av undantaget i enlighet med artikel 35.7, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i gruppens verksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.”

70. I artikel 255.2 ska följande stycken läggas till:

”När en begäran till en annan tillsynsmyndighet om att en kontroll ska utföras i enlighet med denna punkt inte föranlett någon reaktion inom två veckor, eller när tillsynsmyndigheten i praktiken är förhindrad att utöva sin rätt att delta i enlighet med tredje stycket, får den myndighet som framställt begäran hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa ha rätt att delta i kontroller på plats, om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter.”

71. Artikel 256 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska offentliggöras och fristerna för det årliga offentliggörandet av uppgifterna vad avser lägesrapporten om solvens och finansiell ställning i enlighet med punkt 2 och rapporten om solvens och finansiell ställning på grupp nivå i enlighet med punkt 1."

b) Följande punkt ska läggas till:

"5. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor när det gäller rapporten om solvens och finansiell ställning på grupp nivå, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden och mallar och sätten att offentliggöra gruppens lägesrapport om solvens och finansiell ställning enligt bestämmelserna i denna artikel.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010."

72. Följande artikel ska införas:

"Artikel 256a

Gruppstruktur

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag årligen på grupp nivå offentliggör gruppens juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur, inbegripet en beskrivning av alla dotterföretag, fysiska filialer och väsentliga anknutna företag som tillhör gruppen."

73. Artikel 258.3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för samordningen av de åtgärder för att säkerställa regelefterlevnad som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln."

74. Artikel 259 ska ersättas med följande:

"Artikel 259

Eiopas rapportering

1. Eiopa ska varje år rapportera till Europaparlamentet i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) nr 1094/2010.

2. Eiopa ska bland annat rapportera om alla relevanta och viktiga erfarenheter från tillsynsverksamheten och samarbetet mellan tillsynsmyndigheter enligt avdelning III, och särskilt om

a) processen för utnämning av grupp tillsynsmyndigheten, antalet grupp tillsynsmyndigheter och deras geografiska spridning,

b) arbetet i tillsynskollegiet, särskilt tillsynsmyndigheternas medverkan och engagemang i de fall de inte är grupp tillsynsmyndighet.

3. Eiopa får vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel även rapportera om de huvudsakliga lärdomarna från de granskningar som avses i artikel 248.6, där så är lämpligt."

75. Artikel 260 ska ersättas med följande:

"Artikel 260

Moderföretag utanför unionen: kontroll av likvärdighet

1. I det fall som avses i artikel 213.2 c ska de berörda tillsynsmyndigheterna kontrollera huruvida försäkrings- och återförsäkringsföretag vars moderföretag har sina huvudkontor utanför unionen är föremål för tillsyn, utförd av en tillsynsmyndighet i ett tredjeland, som är likvärdig med vad som föreskrivs i denna avdelning i fråga om tillsyn på grupp nivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt artikel 213.2 a och b.

Om ingen delegerad akt har antagits i enlighet med punkterna 2, 3 eller 5 i den här artikeln, ska kontrollen genomföras av den tillsynsmyndighet som skulle ha varit grupp-tillsynsmyndighet om kriterierna i artikel 247.2 vore tillämpliga (nedan kallad *den tjänstgörande grupp-tillsynsmyndigheten*) på begäran av moderföretaget, av något av de försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade inom unionen eller på tillsynsmyndighetens eget initiativ. Eiopa ska bistå grupp-tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten ska därvid, med bistånd av Eiopa, samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar sitt beslut om likvärdighet. Det beslutet ska fattas i enlighet med de kriterier som antagits i enlighet med punkt 2. Den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten ska inte fatta något beslut avseende ett tredjeland som strider mot något beslut som tidigare fattats avseende det tredjelandet, såvida det inte är nödvändigt att beakta väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I och tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheter inte samtycker till det beslut som fattats i enlighet med tredje stycket får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom tre månader efter det att den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten meddelat beslutet. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.

2. Kommissionen får anta delegerade akter, i enlighet med artikel 301a, som specificerar kriterierna för att bedöma om tillsynsordningen av grupper i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

3. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 2 i den här artikeln har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att tillsynsordningen i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

En sådan delegerad akt ska regelbundet ses över för att beakta ändringar av den tillsynsordning för tillsyn över grupper som fastställs genom denna avdelning och motsvarande ordning i tredjelandet för tillsyn över grupper och alla andra ändringar av bestämmelserna som kan påverka beslutet om likvärdighet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla tredjeländer som avses i första stycket.

4. Om kommissionen inte antagit någon delegerad akt i enlighet med punkterna 3 eller 5 i den här artikeln ska artikel 262 tillämpas.

5. Genom undantag från punkt 3, och även om de kriterier som fastställts i punkt 2 inte har uppfyllts, får kommissionen under en begränsad tidsperiod, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den tillsynsordning som ett tredjeland tillämpar på företag vars moderföretag den 1 januari 2014 har sitt huvudkontor utanför unionen är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, om detta tredjeland uppfyller åtminstone följande kriterier:

- a) Det har ingått ett åtagande gentemot unionen om att anpassa och tillämpa en tillsynsordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 3, innan denna begränsade period löper ut, och om att inleda bedömningsförfarandet.
- b) Det har inrättat ett arbetsprogram för att uppfylla åtagandet enligt led a.
- c) Det har avsatt tillräckligt med resurser för att uppfylla åtagandet enligt led a.
- d) Det har en tillsynsordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens och på grupp-tillsyn.
- e) Det har ingått skriftliga överenskommelser om att samarbeta och utbyta konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter enligt definitionen i artikel 13.10.

- f) Det har ett oberoende tillsynssystem.
- g) Det har fastställt skyldigheter avseende sekretess för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning, särskilt när det gäller utbyte av information med Eiopa och tillsynsmyndigheter enligt definitionen i artikel 13.10.

I alla delegerade akter om tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. De delegerade akterna ska ses över regelbundet på basis av lägesrapporter från det berörda tredjelandet, vilka ska läggas fram för och bedömas av kommissionen varje år. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de lägesrapporterna.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla tredjeländer som avses i första stycket.

Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de villkor som fastställs i första stycket. Delegerade akter kan också avse befogenheter för tillsynsmyndigheter att införa ytterligare tillsynsrapporteringskrav under perioden för tillfällig likvärdighet.

6. Den begränsade period som avses i punkt 5 ska upphöra den 31 december 2020 eller det datum då tillsynsordningen för det tredjelandet, i enlighet med punkt 3, har bedömts vara likvärdig med den som fastställs i denna avdelning, beroende på vilket som infaller först.

Denna period kan förlängas med högst ett år, om detta är nödvändigt för att Eiopa och kommissionen ska kunna genomföra bedömningen av likvärdighet enligt punkt 3.

7. När en delegerad akt antas, där det beslutas att tillsynsordningen i ett tredjeland är tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 5, ska medlemsstaterna tillämpa artikel 261, såvida det inte finns ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en medlemsstat med en balansomslutning som överstiger balansomslutningen för sitt moderföretag som är beläget utanför unionen. I det fallet ska uppgiften som grupp-tillsynsmyndighet utföras av den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten.”

76. I artikel 262.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Om en likvärdig tillsyn enligt artikel 260 inte föreligger, eller om en medlemsstat inte tillämpar artikel 261 i samband med tillfällig likvärdighet enligt artikel 260.7, ska den medlemsstaten på försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpa något av följande:

- a) Artiklarna 218–235 och artiklarna 244–258 i tillämpliga delar.
- b) En av de metoder som fastställs i punkt 2.”

77. I artikel 300 ska första stycket ersättas med följande:

”De belopp som i detta direktiv uttryckts i euro ska revideras vart femte år genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen i de harmoniserade konsumentprisindexen för samtliga medlemsstater som offentliggörs av kommissionen (Eurostat) från och med den 31 december 2015 fram till justeringsdagen och avrundat uppåt till närmaste 100 000-tal EUR.”

78. Artikel 301 ska ersättas med följande:

”Artikel 301

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 2004/9/EG (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

Artikel 301a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b ska ges till kommissionen för en period på fyra år från den 23 maj 2014.

Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 eller 308b ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 301b

Tidsfristklausul för tekniska standarder för tillsyn

1. Fram till den 24 maj 2016 ska kommissionen, när den för första gången antar de tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 och 249, tillämpa det förfarande som fastställs i artikel 301a. Eventuella ändringar av sådana delegerade akter eller, efter det att övergångsperioden löpt ut, eventuella nya tekniska standarder för tillsyn, ska antas i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.
2. Den delegering av befogenheter som avses i punkt 1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 1094/2010.
3. Senast den 24 maj 2016 får Eiopa lägga fram förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen för att anpassa de delegerade akter som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b till den tekniska utvecklingen på finansiella marknaderna.

Förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska begränsas till de tekniska aspekterna av de delegerade akter som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(*) Kommissionens beslut 2004/9/EG av den 5 november 2003 om att inrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén (EUT L 3, 7.1.2004, s. 34)."

79. I artikel 304 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet översända en rapport om tillämpningen av den metod som fastställs i punkt 1 och om den praxis tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkt 1, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Den rapporten ska särskilt behandla de gränsöverskridande effekterna av denna metods tillämpning så att regleringsarbitrage från försäkrings- och återförsäkringsföretags sida kan undvikas.”

80. Följande avsnitt ska läggas till i avdelning VI, kapitel I:

”AVSNITT 3

FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING

Artikel 308a

Infasning

1. Från och med den 1 april 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att fatta beslut om godkännande av följande:

- a) Tilläggskapital i enlighet med artikel 90.
- b) Klassificering av kapitalbasmedel som avses i artikel 95 tredje stycket.
- c) Företagsspecifika parametrar i enlighet med artikel 104.7.
- d) En fullständig eller partiell intern modell i enlighet med artiklarna 112 och 113.
- e) Specialföretag som ska etableras på deras territorium i enlighet med artikel 211.
- f) Ett mellanliggande försäkringsholdingbolags tilläggskapital i enlighet med artikel 226.2.
- g) En gruppintern modell i enlighet med artiklarna 230, 231 och 233.5.
- h) Användningen av undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker i enlighet med artikel 304.
- i) Tillämpning av matchningsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i enlighet med artiklarna 77b och 77c.
- j) Om medlemsstaterna så önskar, tillämpning av volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i enlighet med artikel 77d.
- k) Tillämpning av övergångsåtgärden för riskfria räntesatser för durationer i enlighet med artikel 308c.
- l) Tillämpning av övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar i enlighet med artikel 308d.

2. Från och med den 1 april 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:

- a) Befogenhet att fastställa grupp tillsynens nivå och omfattning i enlighet med avdelning III kapitel I, avsnitten 2 och 3.
- b) Befogenhet att fastställa grupp tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 247.
- c) Befogenhet att inrätta ett tillsynskollegium i enlighet med artikel 248.

3. Från och med den 1 juli 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:

- a) Befogenhet att dra av ägarintresse i enlighet med artikel 228 andra stycket.
- b) Befogenhet att fastställa valet av metod för beräkning av grupp solvens i enlighet med artikel 220.
- c) Befogenhet att fatta beslut om likvärdighet och, i förekommande fall, tillfällig likvärdighet i enlighet med artiklarna 227 och 260.

- d) Befogenhet att låta försäkrings- och återförsäkringsföretag omfattas av artiklarna 238 och 239 i enlighet med artikel 236.
  - e) Befogenhet att fatta de beslut som avses i artiklarna 262 och 263.
  - f) Befogenhet att när så är lämpligt fastställa tillämpning av övergångsbestämmelser i enlighet med artikel 308b.
4. Medlemsstaterna ska ålägga de berörda tillsynsmyndigheterna att behandla ansökningar om godkännande eller tillstånd som lämnats in av försäkrings- och återförsäkringsföretag i enlighet med punkterna 2 och 3. De beslut som tillsynsmyndigheterna fattar om godkännande eller tillstånd ska inte börja tillämpas före den 1 januari 2016.

Artikel 308b

Övergångsbestämmelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som, senast den 1 januari 2016, har upphört med att teckna nya försäkrings- eller återförsäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet inte omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv förrän vid de datum som fastställs i punkt 2, då företaget antingen

- a) har övertygat tillsynsmyndigheten om att det kommer att avsluta sin verksamhet före den 1 januari 2019, eller
- b) är föremål för rekonstruktionsåtgärder som fastställs i avdelning IV kapitel II och en rekonstruktör har utsetts.

2. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av

- a) punkt 1 a, ska omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv från och med den 1 januari 2019 eller från ett tidigare datum när tillsynsmyndigheten inte är tillfredsställd med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet,
- b) punkt 1 b, ska omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv från och med den 1 januari 2021 eller från ett tidigare datum om tillsynsmyndigheten inte är tillfredsställd med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska endast omfattas av övergångsbestämmelserna i punkterna 1 och 2 om följande villkor uppfylls:

- a) Företaget ingår inte i en grupp, eller om det ingår i en grupp, alla företag som ingår i gruppen upphör med att teckna nya försäkrings- eller återförsäkringsavtal.
- b) Företaget ska till tillsynsmyndigheten överlämna en årlig rapport med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet.
- c) Företaget har underrättat tillsynsmyndigheten om att det tillämpar övergångsbestämmelser.

Punkterna 1 och 2 ska inte förhindra ett företag från att bedriva verksamhet i enlighet med avdelningarna I, II och III i detta direktiv.

4. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över de försäkrings- och återförsäkringsföretag som berörs och överlämna den förteckningen till alla övriga medlemsstater.

5. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska medlemsstaterna säkerställa att fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att lämna de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 varje år eller med en kortare periodicitet minskar med två veckor varje räkenskapsår, med början senast 20 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och senast 14 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

6. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att offentliggöra de uppgifter som avses i artikel 51 minska med två veckor varje räkenskapsår, med början senast 20 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och senast 14 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

7. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att lämna in de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 varje kvartal minska med en vecka varje räkenskapsår, med början senast åtta veckor för varje kvartal som avslutas den 1 januari 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och med fem veckor för varje kvartal som avslutas den 1 januari 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att punkterna 5, 6 och 7 i denna artikel ska gälla i tillämpliga delar för försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag på gruppnivå i enlighet med artiklarna 254 och 256, varvid de frister som anges i punkterna 5, 6 och 7 ska förlängas med sex veckor.
9. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94, ska primärkapitalposter ingå i nivå 1-kapital upp till tio år efter den 1 januari 2016 förutsatt att de posterna
- a) emitterades före den 1 januari 2016 eller före datum för ikraftträdande av den delegerade akt som avses i artikel 97, beroende på vilket datum som inträffar först,
  - b) den 31 december 2015 kan användas för att uppfylla den disponibla solvensmarginalen upp till 50 procent av solvensmarginalen enligt de lagar och andra författningar som antas enligt artikel 16.3 i direktiv 73/239/EEG, artikel 1 i direktiv 2002/13/EG, artikel 27.3 i direktiv 2002/83/EG och artikel 36.3 i direktiv 2005/68/EG,
  - c) inte annars skulle klassificeras som tillhörande nivå 1 eller 2 i enlighet med artikel 94.
10. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94, ska primärkapitalposter ingå i nivå 2-kapital upp till tio år efter den 1 januari 2016 förutsatt att de posterna
- a) emitterades före den 1 januari 2016 eller före datumet för ikraftträdande av den delegerade akt som avses i artikel 97, beroende på vilket datum som inträffar först,
  - b) den 31 december 2015 kan användas för att uppfylla den disponibla solvensmarginalen upp till 25 procent av solvensmarginalen enligt de lagar och andra författningar som antas enligt artikel 16.3 i direktiv 73/239/EEG, artikel 1 i direktiv 2002/13/EG, artikel 27.3 i direktiv 2002/83/EG och artikel 36.3 i direktiv 2005/68/EG.
11. När det gäller försäkrings- eller återförsäkringsföretag som placerar i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument som bygger på ompaketerade lån som emitterades före den 1 januari 2011, ska kraven i artikel 135.2 endast gälla i situationer då nya underliggande exponeringar läggs till eller ersätts efter den 31 december 2014.
12. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100, 101.3 och 104 ska följande gälla:
- a) Fram till den 31 december 2017 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en medlemsstats nationella valuta vara samma standardparametrar som de som skulle tillämpas på sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i deras nationella valuta.
  - b) År 2018 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln minskas med 80 procent när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.
  - c) År 2019 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln minskas med 50 procent när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.
  - d) Från och med den 1 januari 2020 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln inte minskas när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.

13. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100, 101.3 och 104, ska de standardparametrar som ska användas för aktier som företaget köpt senast den 1 januari 2016 vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk i enlighet med standardformeln utan alternativet i artikel 304 beräknas som det vägda genomsnittet av

- a) den standardparameter som ska användas för att beräkna undergruppen aktiekursrisk i enlighet med artikel 304, och
- b) den standardparameter som ska användas för att beräkna undergruppen aktiekursrisk i enlighet med standardformeln utan det alternativ som beskrivs i artikel 304.

Vikten för den parameter som beskrivs i led b i första stycket ska öka åtminstone linjärt i slutet av varje år från 0 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 100 procent den 1 januari 2023.

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de kriterier som ska uppfyllas, inbegripet de aktier som får utnyttja övergångsperioden.

För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den övergångsperioden ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden vid tillämpningen av denna punkt.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i fjärde stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

14. Utan hinder av artikel 138.3 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 138.4, ska tillsynsmyndigheten kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag som uppfyller kravet på föreskriven solvensmarginal i artikel 16a i direktiv 73/239/EEG, artikel 28 i direktiv 2002/83/EG eller artiklarna 37, 38 eller 39 i direktiv 2005/68/EG, såsom de är tillämpliga i medlemsstatens lagstiftning dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet, men som inte efterlever solvenskapitalkravet under det första tillämpningsåret för det här direktivet, vidtar nödvändiga åtgärder för att upprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet eller reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att upprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som nämns i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att säkerställa att solvenskapitalkravet följs, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades.

15. Om hemmedlemsstaterna den 23 maj 2014 tillämpade de bestämmelser som avses i artikel 4 i direktiv 2003/41/EG får den hemmedlemsstaten fram till den 31 december 2019 fortsätta att tillämpa de lagar och andra författningar som de antagit för att uppfylla artiklarna 1–19, 27–30, 32–35 och 37–67 i direktiv 2002/83/EG och som var i kraft den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG.

Kommissionen får anta delegerade akter för att ändra den övergångsperiod som föreskrivs i denna punkt om ändringar av artiklarna 17–17c i direktiv 2003/41/EG har antagits före det datum som anges i denna punkt.

16. Medlemsstaterna får ge det moderförsäkrings- eller moderåterförsäkringsföretag som har det yttersta ägarintresset möjlighet att under en period fram till den 31 mars 2022 ansöka om godkännande av en gruppintern modell som tillämpas på en del av en grupp, om både företaget och företaget med det yttersta ägarintresset är belägna i samma medlemsstat och om denna del utgör en urskiljbar del som uppvisar en väsentligt annorlunda riskprofil än de övriga i gruppen.

17. Utan hinder av artiklarna 218.2 och 218.3, ska de övergångsbestämmelser som avses i punkterna 8–12 och 15 i den här artikeln och i artiklarna 308c, 308d och 308e gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Utan hinder av artikel 218.2, 218.3 och 218.4, ska de övergångsbestämmelser som avses i punkt 14 i den här artikeln gälla i tillämpliga delar på gruppnivå och om försäkrings- eller återförsäkringsföretagen med ägarintresse eller försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp uppfyller de jämkade solvenskraven enligt artikel 9 i direktiv 98/78/EG men inte uppfyller solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Kommissionen ska anta delegerade akter, enligt artikel 301a, för att fastställa ändringarna av gruppens solvens om de övergångsbestämmelser som anges i punkt 13 i den här artikeln är tillämpliga och avser

- a) eliminering av dubbelräkning av poster i kapitalbasen och av kapital som skapats inom en grupp som fastställs i artiklarna 222 och 223,
- b) värdering av tillgångar och skulder som fastställs i artikel 224,
- c) tillämpning av beräkningsmetoderna för anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag som fastställs i artikel 225,
- d) tillämpning av beräkningsmetoderna för mellanliggande försäkringsholdingföretag som fastställs i artikel 226,
- e) beräkningsmetoder för solvensen på gruppnivå som fastställs i artiklarna 230 och 233,
- f) beräkning av solvenskapitalkravet på gruppnivå som fastställs i artikel 231,
- g) fastställande av kapitaltillägg som fastställs i artikel 232,
- h) principer vid beräkningen av solvens på gruppnivå för ett försäkringsholdingföretag som fastställs i artikel 235.

Artikel 308c

Övergångsbestämmelser för de riskfria räntesatserna

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa en tillfällig justering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i fråga om godkända försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser.

2. Justeringen ska beräknas för varje valuta som en del av skillnaden mellan

- a) den räntesats som fastställts av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med artikel 20 i direktiv 2002/83/EG vid sista tillämpningsdagen för det direktivet,
- b) den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringsats som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som bästa skattningen för portföljen med godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om pengarnas tidsvärde beaktas med tillämpning av riskfria basräntesatser för relevanta durationer i enlighet med artikel 77.2.

Om medlemsstaterna har antagit lagar och andra författningar enligt artikel 20.1.B a ii i direktiv 2002/83/EG, ska den räntesats som avses i led a första stycket i denna punkt fastställas med tillämpning av de metoder som användes av försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vid den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG.

Den del som avses i första stycket ska minska linjärt i slutet av varje år från 100 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 0 procent den 1 januari 2032.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska den riskfria räntesats för relevanta durationer som avses i led b vara den riskfria räntesats för relevanta durationer som avses i artikel 77d.

3. De godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelserna ska endast omfatta försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser som uppfyller följande kriterier:

- a) De kontrakt som genererar försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelserna hade ingåtts före den första tillämpningsdagen för detta direktiv, med undantag av kontraktsförlängningar på eller efter detta datum.
- b) Fram till och med den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG fastställdes de försäkringstekniska avsättningarna för försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelserna i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt artikel 20 i det direktivet vid sista tillämpningsdagen för det direktivet.
- c) Artikel 77b inte tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar punkt 1 ska

- a) inte inkludera de godkända försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna vid beräkningen av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d,
- b) inte tillämpa artikel 308d,
- c) inom ramen för den lägesrapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51, offentliggöra att de tillämpar den tillfälliga riskfria räntesatsen för durationer och offentliggöra kvantifieringen av hur deras finansiella position skulle påverkas om de inte tillämpade denna övergångsåtgärd.

Artikel 308d

Övergångsåtgärd för försäkringstekniska avsättningar

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa ett tillfälligt avdrag för försäkringstekniska avsättningar. Avdraget får tillämpas på den homogena riskgruppsnivå som avses i artikel 80.

2. Det tillfälliga avdraget ska motsvara en del av skillnaden mellan följande belopp:

- a) De försäkringstekniska avsättningarna efter avdrag av de belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, beräknade i enlighet med artikel 76 vid den första tillämpningsdagen för detta direktiv.
- b) De försäkringstekniska avsättningarna efter avdrag av de belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal beräknade i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt artikel 15 i direktiv 73/239/EEG, artikel 20 i direktiv 2002/83/EG och artikel 32 i direktiv 2005/68/EG dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet.

Den högsta avdragsbara delen ska minska linjärt i slutet av varje år från 100 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 0 procent den 1 januari 2032.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag vid den första tillämpningsdagen för detta direktiv tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska det belopp som avses i led a beräknas med volatilitetsjusteringen för den dagen.

3. Med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande eller på dennes initiativ, får de belopp för de försäkringstekniska avsättningarna, i förekommande fall inklusive beloppet för volatilitetsjusteringen, som används för att beräkna det tillfälliga avdrag som avses i punkterna 2 a och b räknas om var 24:e månad, eller oftare om företagets riskprofil har ändrats väsentligt.

4. Det avdrag som avses i punkt 2 får begränsas av tillsynsmyndigheten om tillämpningen av det kan leda till en minskning av de krav på finansiella medel som gäller för företaget jämfört med kraven vid en beräkning i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt direktiv 73/239/EEG, direktiv 2002/83/EG och direktiv 2005/68/EG dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet.

5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar punkt 1 ska
- inte tillämpa artikel 308c,
  - om de inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av det tillfälliga avdraget, till sin tillsynsmyndighet lämna in en årlig lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att vid utgången av den övergångsperiod som fastställs i punkt 2 återupprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.
  - inom ramen för den lägesrapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51, offentliggöra att de tillämpar det tillfälliga avdraget för försäkringstekniska avsättningar och offentliggöra kvantifieringen av hur deras finansiella position skulle påverkas om de inte tillämpade det tillfälliga avdraget.

Artikel 308e

Infasningsplan för övergångsåtgärderna för riskfria räntesatser och försäkringstekniska avsättningar

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar de övergångsåtgärder som avses i artiklarna 308c eller 308d ska informera tillsynsmyndigheten så snart de konstaterar att de inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsåtgärder. Tillsynsmyndigheten ska kräva att de berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de uppfyller solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden.

Inom två månader från det att de konstaterat att de inte uppfyller solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsåtgärder, ska de berörda försäkrings- och återförsäkringsföretagen till sin tillsynsmyndighet lämna in en infasningsplan i vilken de redogör för de åtgärder som har planerats för att vid utgången av övergångsperioden återupprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet. Det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget får uppdatera infasningsplanen under övergångsperioden.

De berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen ska varje år till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för de åtgärder som har vidtagits för att vid utgången av övergångsperioden uppfylla solvenskapitalkravet. Tillsynsmyndigheterna ska återkalla godkännandet av tillämpningen av övergångsåtgärden om lägesrapporten visar att uppfyllandet av solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden är orealistiskt."

81. Artikel 309.1 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 och 304 samt bilagorna III och IV senast den 31 mars 2015. De ska genast överlämna texterna till dessa åtgärder till kommissionen."

b) Följande stycke ska läggas till:

"Utan hinder av andra stycket, ska medlemsstaterna tillämpa de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 308a från och med den 1 april 2015."

82. Följande artikel ska införas:

"Artikel 310a

Eiopas personal och resurser

Eiopa ska göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna i enlighet med detta direktiv och översända en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

83. Artikel 311 ska ersättas med följande:

”Artikel 311

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 308a ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

Artiklarna 1, 2, 3, 5–9, 11, 12, 15, 16, 17, 19–22, 24, 25, 33, 57–66, 69, 70, 73, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308, 308b och bilagorna I och II, V, VI och VII ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Kommissionen får anta delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande före det datum som avses i tredje stycket.”

84. I bilaga III A ska punkt 28 ersättas med följande:

”28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2157/2001(1).

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta skadeförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med definitionen i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 (*).

(*) Rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (EUT L 207, 18.8.2003, s. 1).”

85. I bilaga III B ska punkt 28 ersättas med följande:

”28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta livförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med förordning (EG) nr 1435/2003.”

86. I bilaga III C ska punkt 28 ersättas med följande:

”28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta återförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med förordning (EG) nr 1435/2003.”

87. I jämförelsetabellen i bilaga VII, under kolumnen ”Detta direktiv” ska artikel 13.27 införas som motsvarande artikel 5 d i direktiv 73/239/EEG.

Artikel 3

Ändring av förordning (EG) nr 1060/2009

I förordning (EG) nr 1060/2009 ska artikel 2.3 utgå.

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) nr 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

”1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet får invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad. Den förlängda perioden får förlängas med ytterligare en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

2. I artikel 17.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning, inbegripet i fråga om hur de akter som avses i artikel 1.2 tillämpas i enlighet med unionsrätten.”

Artikel 5

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) nr 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

”1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ får denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet får invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad. Den förlängda perioden får förlängas med ytterligare en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

2. I artikel 17.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning, inbegripet i fråga om hur de akter som avses i artikel 1.2 tillämpas i enlighet med unionsrätten.”

Artikel 6

Översyn

Kommissionen ska senast den 1 januari 2017 och därefter varje år för Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om huruvida ESA-myndigheterna har lagt fram de förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som avses i direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG, oavsett om det är obligatoriskt eller frivilligt att lägga fram sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande, tillsammans med eventuella förslag.

*Artikel 7***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 mars 2015 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1.1 och 2.1, 2.3, 2.6–2.11, 2.13, 2.14, 2.17–2.23, 2.32, 2.34, 2.36, 2.38–2.44, 2.46–2.54, 2.56–2.59, 2.65–2.70, 2.72, 2.75, 2.76, 2.80, 2.81, 2.84, 2.85 och 2.86. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa åtgärder.
2. De ska tillämpa de åtgärder som avses i punkt 1 från och med den 1 januari 2016.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 8***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 2.25, 2.43 och 2.82 ska tillämpas från och med den 31 mars 2015.

*Artikel 9***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande